

έτος 10ο
αρ. τεύχους 45
τρίμηνη έκδοση
διανέμεται δωρεάν
ISSN 1109-2653

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

— 28ης Οκτωβρίου 3, 196 00 - Μάνδρα Αττικής —
www.dimofon.gr

ΔΗΜΟΦΩΝ

καλή χρονιά
δημιουργικό &
ευτυχισμένο
το 2010

Κοινωνία & άλλα - Σ.Γ.Λ.
σελ. 3-7

Αγροτοδασικά Νέα
σελ. 8

Βιογραφία & Ιστορία από τον
Χρήστο Στάμου
σελ. 9

Ιστορική έρευνα, πολιτισμός &
κυκλοφορία βιβλίου από τον Στυλιανό
Μουζάκη
σελ. 10

Διακρίσεις & νέα από τον δήμο μας
σελ. 11

Παιδική λογοτεχνία
από την Ελένη Α. Ηλία
σελ. 12-13

Υγεία από την Κονταξή Δέσποινα
σελ. 14

Διατροφή & Υγεία
σελ. 15

Ιστορική έρευνα & Τέχνη
σελ. 16

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης
Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Παναγιώτης

Υπεύθυνοι Ιστοσελίδας

Λαϊνάς Παναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

Υπεύθυνη Δημοσιών Σχέσεων

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκπύπωση - Σελιδοποίηση

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ./Fax: 210.55.56.507

e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού

5170039501733

Επήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ

Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 03/12/2009

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση. Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

εκδοτικό σημείωμα

Επιμέλεια Παναγιώτης Παπαϊωάννου

Πώς λειτουργεί ο Παραδειγματισμός

Mια ομάδα επιστημόνων τοποθέτησε πέντε πιθήκους σε ένα κλουβί και στη μέση έβαλαν μια σκάλα με μερικές μπανάνες στην κορυφή. Κάθε φορά που ένας πίθηκος ανέβαινε στη σκάλα, οι επιστήμονες κατέβρεχαν τους υπόλοιπους πιθήκους με παγωμένο νερό. Μετά από λίγο, κάθε φορά που κάποιος πίθηκος ανέβαινε στη σκάλα, οι υπόλοιποι ορμούσαν και τον ξυλοκοπούσαν. Σε σύντομο χρονικό διάστημα κανένας πίθηκος δεν ανέβαινε πια στη σκάλα, παρά τον έντονο πειρασμό. Τότε οι επιστήμονες αποφάσισαν να αντικαταστήσουν τον ένα από τους πιθήκους. Το πρώτο πράγμα που έκανε αυτός ο νέος πίθηκος ήταν να ανεβεί στη σκάλα. Αμέσως οι υπόλοιποι τον ξυλοκόπησαν. Μετά από μερικά ξυλοκοπήματα, ο νεοφερμένος έμαθε να μην ανεβαίνει στη σκάλα, παρότι δεν ήξερε γιατί. Στη συνέχεια αντικαταστάθηκε και δεύτερος πίθηκος και συνέβη το ίδιο, με τον πρώτο πίθηκο να συμμετέχει στο ξυλοκόπημα του δεύτερου. Άλλαξε και τρίτος πίθηκος και συνέβη το ίδιο. Ήρθε και τέταρτος και το ξυλοκόπημα συνεχίστηκε και τέλος αντικαταστάθηκε και ο πέμπτος. Αυτό που είχε απομείνει ήταν μια ομάδα πιθήκων που παρότι δεν είχαν δεχτεί ποτέ παγωμένο νερό, συνέχισε να ξυλοκοπά όποιον πίθηκο επιχειρούσε να ανεβεί στη σκάλα. Αν μπορούσε κάποιος να ρωτήσει τους πιθήκους γιατί ξυλοκοπούσαν όποιον προσπαθούσε να ανεβεί, βάζω στοίχημα ότι θα απαντούσε “Δεν ξέρω, αλλά έτσι γίνονται τα πράγματα εδώ”.

Σας ακούγεται γνωστό;

Μοιραστείτε αυτό με τους φίλους σας καθώς σίγουρα θα έχετε αναρωτηθεί μερικές φορές γιατί συνεχίζουμε να κάνουμε τα πράγματα με τον τρόπο που τα κάνουμε, αν υπάρχει και άλλος τρόπος.

“Μόνο δυό πράγματα είναι άπειρα: το σύμπαν και η ανθρώπινη ηλιθιότητα. Και δεν είμαι σίγουρος για το σύμπαν” (Albert Einstein) ●

Πηγή: <http://www.youtube.com/watch>

Άνθρωποι μονάχοι

Υπάρχουν;; κι αν όλοι οι βιαστικοί σπεύσουν να δώσουν καταφατική απάντηση, γιατί τους αντιλαμβανόμαστε μονάχα όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα; Μήπως γιατί τότε διευρύνουμε τις πανανθρώπινες αξίες που μας διακατέχουν; Σιγά!!! Σιγά μην πολιτιστήκαμε και εξελιχθήκαμε τόσο που έχουμε και τη δυνατότητα τέτοιων δύσκολων νοητικών λειτουργιών.

Όλοι από εμάς έχουμε ακούσει κατά καιρούς και ειδικά τέτοιες μέρες, την άκρατη επιθυμία των περισσότερων ανθρώπων να επισκεφτούν κάποιο ίδρυμα ή κάποιο γηροκομείο είτε κάποια οργάνωση γενικότερα, με κοινοφελή σκοπό και δράση. Τυχαίο;; Ίσως...

Εγώ όμως, και κάποιοι άλλοι απλά σκεπτόμενοι άνθρωποι με έναν απλό δείκτη νοημούσης να κοσμεί την ύπαρξή μας, δεν αντιλαμβανόμαστε αυτές τις ανιδιοτελείς πράξεις, ειδικά όταν έρχονται να δένουν μαζί με τον εορταστικό χαρακτήρα που προστάζουν οι γιορτινές μέρες. Πού είναι όλοι εκείνοι, τις λοιπές 357 μέρες του έτους; Με τι ψυχικό θράσος και πνευματική αναπτηρία γεμίζουν σακκούλες με τρόφιμα ή ρούχα και κατευθύνονται προκλητικά σε αυτά τα άτομα; Ειλικρινά... νομίζουν πως εκείνα τ' άτομα χρειάζονται οποιασδήποτε μορφής λύτηση; Γιατί δεν είναι διαφορετικό.... είναι λύτηση και μάλιστα οίκτος! Κακής ποιότητας λύτηση, ίσα ίσα γυρνώντας σπίτι μετά από την καλή πράξη, να γεμίσουν τον κόσμο λέγοντας τι είδαν εκεί που πήγαν και πόσο άσχημα περνάνε κάποια άτομα! Ως εκεί! Μετά, θα καθήσουν όλοι και θα φάνε τη γαλοπούλα έχοντας μάλιστα πειστεί πως εκπλήρωσαν το κοινωνικό τους έργο επιτυχέστερα από το μιστό γείτονα.

Άτομα με εξαρτήσεις, ηλικιωμένοι, οικοτροφεία, κάθε λογής κοινοφελές ίδρυμα, γίνονται τόποι έντονης επισκεψιμότητας τις μέρες αυτές. Λες και είναι μουσείο είτε κάποιο έκθεμα.... δεν είναι! Είναι το σπίτι κάποιων αξιοπρεπών ανθρώπων με μεγαλύτερες ευαισθησίες από εμάς τους υπόλοιπους που για να εξαγίνουμε τις εσωτερικές μας αμαρτίες και για να κοσμήσουμε με ανθρωπιά τα αλόγιστα και κοινωνικά απαράδεκτα πάθη μας, τα κοσμούμε με το υπέροχο περιτύλιγμα της... προσφορά! Γιατί έτσι μας έμαθαν. Έτσι μας γαλούχησαν. Έτσι μας συμφέρει!!

Όλοι εκείνοι οι άνθρωποι που γίνονται άθελά τους εκθέματα για να κατευνάσουν το δικό μας πάθος της ανούσιας προσφοράς, όλα εκείνα τα μάτια που μας κοιτούν με το ίδιο βλέμμα κάθε χρόνο, γεμίζουν με την ίδια γεύση απογοήτευσης τη στιγμή που εμείς φεύγουμε. Μόνο και μόνο γιατί τους επισκεφτόμαστε μονάχα εκείνες τις μέρες κι εκείνοι το ξέρουν.... δεν είναι χαζού.... MONOI είναι!

Εύχομαι λοιπόν σε όλους μας να έχουμε καλές και όμορφες εορτές. Σε όλους! Και ειδικά σε εκίνους οι οποίοι ζουν μόνοι, με παρέα τον τυπάκο που ξέρουν καλύτερα από τον καθέναν μας... τον υπέροχο φίλο τους όλες τις άλλες μέρες που εμείς απλά αδιαφορούμε για εκείνους... τον εαυτό τους!

Ένα μεγάλο μπράβο σ' εκείνους που πασχίζουν και με την κοινωνική τους δράση στηρίζουν αυτές τις ομάδες κάθε φορά που τους δίνεται η ευκαιρία χωρίς να vai αναγκαστικά περιόδος που γεννήθηκε ή πέθανε ο Μεσσίσι! Ας μην ξεχνάμε... όλοι μας θα ζήσουμε λίγα Χριστούγεννα... είναι μικρή η ζωή μας κύριοι.... Ευχές μου οι ευχές σας!

● Σάββας Καλοκαιρινός, Κοινωνικός Λειτουργός

Περί ελληνικής οικονομίας από έναν μη οικονομολόγο έλληνα

“**Π**ας μη Έλλην βάρβαρος”. Λένε... Ή τουλάχιστον έλεγαν... Και μπορεί, ίσως, να είχε, τότε, ισχύ, σήμερα όμως, χωρίς καμιά αμφιβολία, δεν έχει!!.. Πολύ δε περισσότερο που σήμερα ως Έλληνες νοούνται και οι Γραικύλοι κι οι Ελληναράδες!.. Και που, δυστυχώς, οι φερώνυμοι που έχουν ελληνική παιδεία και ήθος είναι, φοβούμαι, μειοψηφία... Κι απ' τα στοιχειώδη της ελληνικής παιδείας και του ήθους που συνεπάγεται είναι, θαρρώ, η κοινή λογική, η φρόνηση, η έγνοια για την πατρίδα και το κοινό καλό, ακόμα και εις βάρος του κοντόφθαλμου προσωπικού - ατομικού συμφέροντος...

Κοινή λογική, λοιπόν. Σχεδόν ανύπαρκτη! (Η, τουλάχιστον, “καλά κρυμμένη”, τάχα, δηλαδή άχρηστη...) Πέστε μου! Ή μάλλον αναλογιστείτε - συλλογιστείτε: Είναι δυνατόν κάποιος που κερδίζει 49 να ξοδεύει 77; Προφανώς όχι! Κι αυτό ισχύει, βεβαίως, είτε πρόκειται για 49 και 77 δραχμές, στην αρχαιότητα, είτε για 49 και 77 δισεκατομμύρια ευρώ, αντιστοίχως, στη σύγχρονη εποχή!...

Οι αριθμοί δεν είναι φανταστικοί (Θα μπορούσα να γράψω, μάλιστα, ότι είναι “εκτός πάσης φαντασίας”). Σύμφωνα με τα επίσημα δεδομένα, **το ελληνικό κράτος, μέσα στο 2008, είχε έσοδα 49 δις ευρώ και έξοδα 77 δις ευρώ**. Που για να τα ξοδέψει, φυσικά τα δανείστηκε. Με αρκετά υψηλό επιτόκιο... Τα δανείστηκε ουσιαστικά από το μέλλον μας!.. Το δικό μας ή/και των παιδιών μας!...

Και να πεις πως έγινε για πρώτη ή για τελευταία φορά; Κάθε άλλο! Αυτή είναι η συνήθης πρακτική από καταβολής νεοελληνικού κράτους: Άλλεπάλληλα δάνεια που συνεχώς αυξάνονται και, βέβαια, μας φορτώνουν με τόκους... Και σε κάποιες περιόδους (π.χ. αμέσως μετά την Επανάσταση για Εθνική Ανεξαρτησία) πες πως ήταν “απαραίτητα”. Πες πως πήγαιναν (τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερο ποσοστό τους) σε παραγωγικά έργα και, συνεπώς, απέδιδαν τα επόμενα χρόνια... Όμως τώρα πια (και συμβαίνει εδώ και χρόνια...) οι παραγωγικές επενδύσεις είναι ελάχιστες (αν θυμάμαι καλά μόνο τα 9 από τα 77 δις πήγαν πέρυσι σε τέτοιες παραγωγικές επενδύσεις,...)

Το μεγάλο κακό άρχισε με την εμφάνιση των μεγάλων λαμπογιών. Κι ο καθένας σας ας το προσδιορίσει χρονικά όποτε θέλει... φοβούμαι ανάλογα με τις πολιτικές ή/και κομματικές του πεποιθήσεις... Θα μπορούσα να σας δώσω μια ιδέα, μια δική μου εκτίμηση, αλλά νομίζω πως αυτό θα έβλαπτε. Όχι κατά το ότι αυτόματα θα με “σταμπάρατε” -καλώς ή κακώς- πολιτικά, αλλά διότι σε τελική ανάλυση δεν έχει αυτό σημασία, αλλά το να συμφωνήσουμε ότι το φαινόμενο αποτελεί μια πραγματικότητα.

[Παρένθεση -για να ελαφρύνουμε...- μ'ένα **καυστικό ανέκδοτο** που είχε κάποτε κυκλοφορήσει: Φιλοξενείται, λέσσει, παλαιότερα, ένας έλληνας πολιτικός, υπουργός δημοσίων έργων, ίσως, στη βίλα του ομολόγου του στην Ιταλία, ας πούμε! -Πώς τα κατάφερες κι εφτιαξες αυτή την όμορφη βίλα, τον ρωτά. -Βλέπεις εκείνη εκεί την αερογέφυρα; τον ρωτά ο ομόλογός του. -Ναι. -Ε, προμήθειά μου 50% και... χτίστηκε η βίλα μου!... Μετά από μερικά χρόνια ο ξένος υπουργός ανταποδίδει την επίσκεψη στην "ουάου - σούπερ - ντούπερ" βίλα του έλληνα υπουργού. -Πω, πω! Τόσο πολυτελή βίλα δεν έχω ξαναδεί. Πώς τα κατάφερες; τον ρωτάει. -Άκολούθησα το παράδειγμά σου. -Δηλαδή; -Βλέπεις την αερογέφυρα; -Όχι, δεν βλέπω καμιά αερογέφυρα! -Πήρα προμήθεια 100%!]

28 δις ευρώ έλλειμα σε μια μόλις χρονιά. Και, όπως προείπαμε, δεν είναι η τελευταία χρονιά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Φέτος ο δανεισμός θα φτάσει στα 65 δις ευρώ (<http://www.tanea.gr/default.asp?pid=2&artid=4544147&ct=3>). Και του χρόνου και τον επόμενο χρόνο κ.λπ., η ίδια πρόβλεψη υπάρχει: Να δανειζόμαστε για να καλύπτουμε... το "ακάλυπτο" κράτος μας [αλήθεια, θυμάστε τον τηλεοπτικό ήρωα "Ακάλυπτο"!...], το "απύθμενο" χάος μας!...

Αυτό θα έκανε, άραγε, ο οποιοσδήποτε συνετός - λογικός άνθρωπος; Υπάρχει ένα τηλεοπτικό "reality show" με τίτλο "Για λογαριασμό σας", που αποδεικνύει κάτι που ο καθένας μας, νομίζω, γνωρίζει κατά βάθος πολύ καλά (ή, για την ακρίβεια, συνήθως προσπαθεί να μην το σκέφτεται, να προσποιείται ότι δεν υπάρχει, στουθοκαμηλίζοντας, εάν και εφόσον αφορά τον ίδιο!...): Αργά ή γρήγορα η οικονομική καταστροφή είναι δεδομένη...

Παλαιότερα, επί εποχής "δραχμούλας", όπως λένε και γράφουν οι ειδικοί, υπήρχαν κάποια τερτίπια, κάποιες λύσεις: Μια υποτίμηση της δραχμής είχε κάποια αποτελέσματα. Τώρα, με την Ελλάδα στην Ο.Ν.Ε., τέτοιες δυνατότητες δεν υπάρχουν... Μα εμείς (και οι κάθε είδους και χρώματος "πολιτικάντηδες" που τους "εμπιστευόμαστε" εν λευκώ, ανά τετραετία, στα πλαίσια της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, να ορίζουν τις μοίρες μας, "αντί για εμάς και για λογαριασμό μας"!), καμωνόμαστε πως δεν καταλαβαίνουμε...

...**Ή θεωρούμε** (": θεωρούν") πως είμαστε έξυπνοι, ως Έλληνες, και θα τους πιάσουμε και πάλι "κώτσους" τους "κουτόφραγκους" της υπόλοιπης Ευρώπης: "Δεν είναι δυνατόν να επιτρέψουν οι Ευρωπαίοι να πτωχεύσει ένα κράτος που έχει ως νόμισμα το ευρώ" σκεφτόμαστε (ή "σκέφτονται"... ΑΝ σκέφτονται!...) Μάγκες! Καπάτσοι! Ελληναράδες!... Πίνουμε, αραχτοί, τις φραπεδίες μας, κάνουμε την "μεγάλη ζωή"!... κι άφησε τους λοιπούς Ευρωπαίους, τα κορόίδα, να παράγουν και για λογαριασμό μας!...

Η Ελλάδα δεν παράγει! Για την ακρίβεια παράγει ελάχιστα! Ακόμα ακριβέστερα: Οι Έλληνες "παράγουν" απλώς (και συνεχώς) επιθυμίεις! Ανέξοδα! Απροβλημάτιστα! Και βεβαίως (για να μην ξεχνιόμαστε!) παραμένουν πάντα (και εσαει!) "εθνικώς υπερήφανοι και ανεξάρτητοι"!... "Του Έλληνα ο τράχηλος ζυγό δεν υπομένει". Και "ούτε σηκώνει μύγα στο σπαθί του"!... Ποιος είναι ο "κύριος Αλμούνια" και οι κάθε είδους υψηλόβαθμοι Ευρωπαίοι, που έχουν το θράσος να μας "χτυπάνε καμπανάκια" (ή κουδούνες!) θέλοντας να μας ξυπνήσουν; Και ποιος τους επέτρεψε να μας "κουνάνε απειλητικά το δάχτυλο μπροστά στη μύτη μας"; [Βεβαίως τόσο κοντόφθαλμοι που είμαστε, συνήθως "δεν βλέπουμε πέρα απ' τη μύτη μας"!]

Για πόσο ακόμα, άραγε, θα μας στηρίζουν οικονομικά οι ξένοι; Και γιατί να συνεχίσουν να το κάνουν, άραγε, και στο μέλλον; "Για την ψυχή ποιας μάνας τους"; Για να μας ευχαριστήσουν, επ' απειρον, που "πήραν τα φώτα του πολιτισμού απ' την αρχαία Ελλάδα"; Ή γιατί οφείλουν να είναι "φιλέλληνες"; [Και μην μου πείτε ότι, όταν αλλάζουν συμπεριφορά, δεν θα τους αποκαλέσουν, κάποιοι, "μισέλληνες", απαλλάσσοντας πλήρως τους εσυτούς μας από την -αποκλειστική- ευθύνη που στην πραγματικότητα μας αναλογεί...]

Η "Επιτήρηση" είναι, ίσως, πλέον, "μονόδρομος"... Κι άντε να συνδυαστεί αυτό με "εθνική κυριαρχία" και "ανεξάρτητη πολιτική"... Ενός κράτους που ουσιαστικά έχει πτωχεύσει (κατά πως διαβάζουμε, πάντα) κι απλώς διατηρείται "στην εντατική, με μηχανική υποστήριξη"...

Κι ούμως, μπροστά στη δεδομένη αυτή κατάσταση, εμείς εξακολουθούμε να "σφυράμε αδιάφορα". Λες και δεν μας αφορά. Όλους μας! Πολιτικούς και πολίτες! **Παντού στον κόσμο, όλοι, δείχνουν αυτοσυγκράτηση, ανέχονται περιορισμούς και περικοπές, ενώ εμείς ("τον χαβά μας"!...) αυξάνουμε τις απαιτήσεις μας, απαιτώντας αυξήσεις!**

[Θυμήθηκα τώρα, πάλι, και "μου άναψαν τα γλυμάκια", πως πριν από κάποια χρονιά, ιδίως στη Βόρεια Ελλάδα, εργατοπατέρες και συνδικαλιστές, στο όνομα του κακώς νοούμενου συνδικαλισμού και επικαλούμενοι "εργατικά κεκτημένα", αποδείχθηκαν "ανυποχώρητα" ανελαστικοί, με αποτέλεσμα χιλιάδες εργαζόμενοι να μείνουν, τελικά, άνεργοι, επειδή πολλές επιχειρήσεις, μη αντέχοντας το κόστος, αναγκάστηκαν να μεταφερθούν "εκτός συνόρων", όπου υπήρχαν κατά πολύ φθηνότερα εργατικά χέρια...]

"Ένα κι ένα κάνουν δύο": Η μόνη λύση είναι αύξηση των εισόδων και της παραγωγής και, παράλληλα, μείωση των εξόδων και της κατανάλωσης. [Η μόνη λύση! Αν γνωρίζετε οποιαδήποτε άλλη, σας παρακαλώ να μου/μας την υποδείξετε!...] Δεν μπορούμε να έχουμε "και την πίττα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο"! Είναι παράλογο, για παράδειγμα, οι δημόσιοι υπάλληλοι [και "τους έχω πολλά άλλα, ράμματα για τη γούνα τους, μάζεμένα"] να θέλουν και να "απαιτούν" και μεγαλύτερους μισθούς και λιγότερο φόρτο εργασίας και πρόσληψη νέου προσωπικού και σύνταξη κατά το δυνατόν νωρίτερα (και αυτό "κεκτημένο"!) και "πριμ παραγωγικότητας" (για όλους! είτε παράγουν, είτε όχι!). Δεν μπορούν να συμβούν όλα αυτά μαζί, ταυτόχρονα! Διότι όλα αυτά απαιτούν χρήματα, περισσότερα χρήματα. "Δει δη χρημάτων, άνδρες Αθηναίοι, και άνευ τουών συνάμεθα ποιείν ουδέν"!...

"Μακάρι να είχαμε μια μηχανή να τυπώνει χαρτονομίσματα", μας έλεγε, αστειευόμενος, όταν ήμουν μικρός, ο μακαρίτης ο πατέρας μου, απαντώντας έτσι στις ανεξάντλητες "ανάγκες" - απαιτήσεις τριών παιδιών. Μακάρι [τρόπος του λέγειν "μακάρι", διότι κι αυτό είχε δυσμενείς συνέπειες...] να είχε τέτοια δυνατότητα και η Ελλάδα, να τυπώνει δηλαδή όσα χαρτονομίσματα έκρινε "αναγκαία", ανάλογα με τις απαιτήσεις μας. Άλλα, καθώς προείπαμε, τέτοια δυνατότητα δεν υπάρχει!...

Μακάρι, λοιπόν, αντ' αυτών, ν' αποκτήσουμε, όλοι μας, "κοινή λογική" και "μέτρο", αρετές που ανέδειξαν ως κορυφαίες οι αρχαίοι ημών πρόγονοι... Οι Έλληνες! ●

“Νέοι,”

Νέοι: Αν δεν είναι καυτός ο ήλιος της χαράς σας, είναι όμως ήλιος. Το σκοτάδι το περάσαμε εμείς. - **Μανόλης Ανδρόνικος**

Kοιτάζω το ρολόι. Τρεις τα μεσάνυχτα. Τα νιάτα τρέχουν, ακολουθώντας τις δέκα μορφές των μικρών Μήτσων, θέλοντας έτσι, να τονίσουν την παρουσία τους στη μεγάλη πόλη, σε κάθε σύγχρονο στέκι, πίνοντας το ποτό ή τον καφέ τους, με το τσιγάρο στο χέρι, ένα με τον καπνό και τον ήχο, περιπατώντας με τα αναρίθμητα χρώματα των φώτων.

Και προετοιμάζονται οι νέοι μας για αυτήν την τελετουργία, για το “πάρον” τους, μετά τα μεσάνυχτα, εκεί στα στοιβαχτά, τα νιάτα στα νιάτα, σκιά-σκιά, μισοβλέποντας, με το ποτήρι στο χέρι, το σφηνάκι... με το πλάνο ηδύποτο, που προετοιμάζει για το επόμενο βήμα, αν προλάβουν, βέβαια...

Αυτά τα νιάτα της πατρίδας μας, τα νιάτα της πόλης μας, η πιο όμορφη λέξη και η πιο ελπιδοφόρα... τα πανέμορφα κορίτσια μας, οι μικροί μαθητές μας, θέλουν και επιζητούν τη γνώση μας, τις αρχές και τα ιδανικά μας, τον συνετό λόγο και το παράδειγμά μας... και ψάχνουν... κι αναζητούν να προσδιορίσουν το είναι τους μετά τα μεσάνυχτα, σ' αυτό το περιβάλλον που εμείς δημιουργήσαμε... που σε τελική ανάλυση τους υποχρεώσαμε να το ακολουθήσουν... ένα κατασκεύασμα για συνεχή διασκέδαση... ένα δικό μας κακέκτυπο βιβλίο δοσμένο ως πρότυπο και ουσία ζωής...

Και τώρα, αφού βάλαμε τα νιάτα σ' αυτό τον δρόμο... κι αφού θέσαμε και τη δική μας σφραγίδα την υπογραφή και τη συγκατάθεση μας τα κατηγορούμε... και τα περνάμε από χίλια κόσκινα... εμείς, που ίσως δεν υπήρξαμε ποτέ το παράδειγμα και το πρότυπό τους, έτσι όπως το είχαν ζωγραφίσει στα όνειρά τους...

Τους κατηγορούμε, λοιπόν, για την κατάντια τους, μιλώντας υπεροπτικά για αυτούς, χωρίς περιθώρια δικαιολογίας, χωρίς οίκτο, δίχως να τους δίνουμε ελαφρυντικά, υπερτονίζοντας υπεροπτικά το “Εμείς”: ότι δηλαδή την εποχή μας υπήρξαμε... κρυώσαμε... πεινάσαμε... υποφέραμε...

Και πράγματι, αυτή η εξομολόγηση του παλιού προς τη νέα γενιά, σε γενικές γραμμές έχει τη βάση της, γιατί, καλοπροσαίρετα, ίσως, εκφράζει την αγωνία για το μέλλον της κοινωνίας μας, την οποία η παλιά γενιά, με τα μάτια της βλέπει να συντρίβεται...

Όμως, έτσι έχουν τα πράγματα; Κι αυτό το σκηνικό του κόσμου του παραλόγου το δημιούργησαν οι νέοι; Αυτοί πρωτοπόρησαν στις ιδέες; και στην πράξη, τελικά αυτοί, δίδαξαν;

Τούτες τις στιγμές, όταν το νέο συγκρούεται με το παλιό, όταν ο ενθουσιασμός παρακάμπτει τη σύνεση, τις ώρες που το σφρίγος του σώματος αντιπαλεύει την ωριμότητα του πνεύματος και την εμπειρία, ο Μανόλης Ανδρόνικος, ο επιστήμονας και καθηγητής που βλάστησε τη μνήμη των Ελλήνων, σπάει τα τείχη, αυτά που εμποδίζουν την επικοινωνία και την κατανόηση μεταξύ των γενεών, μόνο με τη σμήλη του λόγου.

Κι αυτός ο λόγος, φίλοι μου, είναι η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ του, όχι μόνο στα νιάτα, αλλά και στις μεγαλύτερες γενιές... κι είναι λόγος βγαλμένος από την ψυχή του, γιατί μόνο αυτή ξέρει να μιλάει έτσι.

Κι σ' αυτό το σημείο, ευλαβικά, καταγράφω τα βασικά σημεία της ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗΣ του Μανόλη Ανδρόνικου, τα οποία περιέχονται σε άρθρο που δημοσιεύτηκε το Μάρτιο του 1967 στην εφημερίδα “ΒΗΜΑ”. Γράφει, λοιπόν, γράφει:

«Όταν βλέπω τα μάτια των νέων καρφωμένα επάνω μου, νιώθω πως βυθίζονται στα έγκατα της ψυχής μου για να ανασύρουν από κεί ότι έχει μαζευτεί χρόνια τώρα. Αγάπη και κακίες, γνώσεις και όνειρα, ελπίδες και φόβοι. Με ερευνούν και με ελέγχουν και προσδοκούν να πάρουν κουράγιο, για τον δικό τους δρόμο. Τι να τους μαρτυρήσω; Είναι στιγμές που είμαι έτοιμος να τους πω πόσο κουραστήκαμε η γενιά μου, ποια γενιά; Ας πούμε η γενιά του 40.

Πόσο πολύ πιστέψαμε το φως μέσα στο σκοτάδι και πόσο λίγο ήταν το ψωμί που έθρεψε το κορμί μας στην πρώτη του νιότη. Πόσο ζαλισμένοι ξυπνήσαμε την αυγή της Λευτεριάς για να ψηλαφίσουμε το χώμα και τη θάλασσα, να χτίσουμε ένα σπίτι, να βρούμε μια γυναίκα, να πάρουμε αυτό που λέμε το δρόμο της ζωής. Ποιος μπορεί να πει τι κάναμε, τι πήραμε και τι δώσαμε;

Μας βλέπουν τα νεανικά μάτια ερωτηματικά. Θέλουν να τους θυμίσουμε πως ύψωναν τα παιδιά τα χέρια τους στον περίεργο χαιρετισμό του φασισμού... πως έκλαψαν τον Φρεντερίκο Γκαρθία Λόρκα.

Ο Σαγανάριος ήταν το πρώτο μας παραμύθι, μαζί με τη φωτιά της Σμύρνης και τους Τσέτες. Δεν είναι γνωστή στα παιδιά μας η λέξη “πρόσφυγας” και του αίτού ο γιος” δεν τους λέει τίποτα. Κι αν δουν σε κάποιο μουσείο ένα μαύρο δίκοχο δε θα δακρύσουν, αφού δεν έχουν δει τη μορφή εκείνου που το φορούσε.

Τα παιδιά μας δεν είδαν το κίτρινο πεντάλφα των Εβραίων, δεν έχασαν τους φίλους τους στο κρεματόριο. Η αγαπημένη τους Ραχήλ δεν έγινε σαπούνι. Όλ' αυτά δε γίνονται τραγούδι, ούτε θέατρο, ούτε βιβλία. Έχουν γίνει πίκρα μέσα στις καρδιές μας και γεννούν κακούς εφιάλτες τις νύχτες. Στα παιδιά μας μπορούμε να πούμε μονάχα: πεινάσαμε, πονέσαμε, ελπίσαμε. Τώρα ζούμε, τώρα περάσαμε πέρα από την ελπίδα...

Τα μάτια των παιδιών μας ρωτούν. Μπορούμε να ελπίζουμε, μπορούμε να ζήσουμε; Τι να τους πούμε; Αφού εμείς ζήσαμε και ζούμε, αφού είμαστε ακόμα όρθιοι και κάνουμε όνειρα, θα πεί πως μπορείτε κάτι παραπάνω,

πως πρέπει να ζήσετε και να ελπίζετε και να κάνετε όνειρα. Αν δεν είναι καυτός ο ήλιος της χαράς σας, είναι όμως ήλιος, το σκοτάδι το περάσαμε εμείς, εσείς στεκόσαστε γερά στα πόδια σας, τα μάτια σας βλέπουν μπροστά, οι αρμοί σας είναι γεροί για να χορέψετε, να κάνετε έρωτα, να χτίσετε σπίτια, για να σας φέρουν στο φεγγάρι.

Τα μάτια των παιδιών μας κατηγορούν: Για την κακία που βλέπουν γύρω τους, για τις αδυναμίες μας, για την απιστία μας, για την υποκρισία μας. Και τα μάτια των παιδιών είναι καθαρά, φωτεινά, έτοι ήταν και τα δικά μας μάτια, έτοι είναι και τώρα όταν μείνουμε μονάχοι στο σκοτάδι και ονειρευόμαστε, έτοι θέλουμε να είναι όλα τα μάτια κι όλες οι καρδιές των ανθρώπων.

Είμαστε λιγότεροι κακοί απ' όσο μας νομίζουν τα παιδιά μας, είμαστε όμως αδύναμοι. Χρειάστηκαν να ξοδέψουμε τις δυνάμεις μας, όλες μαζί, σε μια μέρα ή σ' ένα χρόνο, ποιος είχε καιρό να μετράει τότε τις στιγμές. Η Λευτεριά ζητούσε αίμα και πόνο και της τα προσφέραμε αφειδώλευτα, το σκοτάδι ζητούσε φως και το πήραμε από τα δικά μας μάτια, οι άνθρωποι ζητούσαν ψυμί κι ελπίδα και τα σκορπίσαμε όπου βρισκόμασταν. Δουλεύαμε για το μέλλον του ανθρώπου, της πατρίδας, της γης, δε νοιαζόμασταν για το δικό μας μέλλον.

Μπροστά στα εξεταστικά μάτια των παιδιών αισθανόμαστε συχνά ντροπιασμένοι, γιατί και κείνα και μεις πιστέψαμε πως είχαμε ξεπεράσει την ανθρώπινη μοίρα, πως αποκαθαρθήκαμε μέσα στην πυρά της δοκιμασίας από τις μικρόττες και της αδυναμίες της ζωικής μας φύσης. Και μας είναι οδυνηρή η αποκάλυψη πως μείναμε άνθρωποι, με έγνοιες και φροντίδες ασήμαντες, με εγωισμούς και ματαιωδείες απροσδόκητες.

Δεν είναι ανάγκη να απολογηθούμε, φτάνει μονάχα η εξομολόγηση. Και φτάνει μονάχα η αγάπη προς τα παιδιά μας, για να τους πείσει πως κάποτε μας αδικούν. Πως δεν τους ωφελεί να πάρνουν μονάχα τη θέση του κατήγορου, έτοιμοι να κεραυνώσουν τους αμαρτωλούς, γιατί μια τέτοια στάση μαρτυρεί πολύν εγωισμό, κάποτε αδικαιολόγητο.

Πιστεύουν πως εκείνοι είναι καλύτεροι μας, αυτό πιστεύουμε κι εμείς. Ξέρουν πως κάναμε λιγότερα απ' όσα μπορούσαμε, το ξέρουμε και λυπόμαστε γι' αυτό. Νιώθουν ότι δεν είμαστε όσο θα ήθελαν ειλικρινείς απέναντι τους κι απέναντι στον εαυτό μας, καταλαβαίνουμε το αίσθημά τους αυτό.

Η γενιά μας, ας πούμε η γενιά του 40... δεν είχε προλάβει να κρίνει τους πατέρες της, γιατί πλήρωναν με το αίμα τους πατρικούς λογαριασμούς, δεν είχαν προλάβει να σκεφτούν το μέλλον τους, γιατί είχαν να πολεμήσουν με το τουφέκι στο χέρι γι αυτό, δεν είχαν προλάβει να τραγουδήσουν παρά τραγούδια ηρωικά και πένθιμα, δεν είχα προλάβει να αγαπήσουν τίποτα άλλο από τον άνθρωπο, τη Λευτεριά και το Θάνατο.

Ποιος μπορεί να πει τι κάναμε, τι πήραμε, τι δώσαμε η γενιά μας; Ένα μονάχα μπορούμε να πούμε: Πολύ αγαπήσαμε, πολύ πονέσαμε και πολλά ελπίσαμε. Κι ελπίζουμε, γιατί μάθαμε να μην απελπιζόμαστε μπροστά σε τίποτα."

Στον Μανόλη Ανδρόνικο, με πολύ σεβασμό ξαναθυμίζω το θαυμάσιο λόγο του, τη μικρή εξομολόγησή του προς τους νέους!

Νέα μέσα, παλιές συνήθειες...

Tελευταία μετακινούμαι αρκετά με το τραμ και το μετρό. Δυο νέα μέσα τα οποία διατηρούνται καινούργια και καθαρά, τόσο στους συρμούς όσο και στις στάσεις τους. Η συμπεριφορά των υπαλλήλων τους, υποδειγματική. Όποτε χρειάστηκε να ρωτήσω κάτι αποδείχτηκαν εξυπηρετικότατοι. Νέοι άνθρωποι οι περισσότεροι, σε γεμίζουν ικανοποίηση με την σξιοπρέπεια, τον επαγγελματισμό, την ευγένειά τους. Όμως υπάρχει και κάτι άλλο, όταν μετακινείσαι με τα διάφορα νέα μεταφορικά μέσα, που θυμίζει παλιότερες εποχές. Εποχές, από εκείνες που ο κοσμάκης στριψωνταν κάθιδρος να μπει στα λεωφορεία, σπρώχνοντας και φωνάζοντας ταυτόχρονα σε όλους τους υπόλοιπους να μη... σπρώχνουν. Αυτό λοιπόν που μου έχει κάνει δυσάρεστη εντύπωση: Ότι κάθε μα κάθε φορά που θα περιμένω να επιβιβαστώ ή να αποβιβαστώ θα υπάρχουν διάφοροι βιαστικοί που θα σπεύσουν, με το που θα ανοίξουν οι πόρτες, να μπουν χωρίς να περιμένουν να κατέβουν όσοι βρίσκονται εντός του βαγονιού, παραμερίζοντας όσους άλλους περιμένουν να επιβιβαστούν. Μοιάζουν σα να φοβούνται μήπως ξαφνικά βγάλει φτερά και... απογειωθεί το βαγόνι του τραμ ή του μετρό που περίμεναν και μείνουν απ' έξω. Νέα μεταφορικά μέσα, με άλλα λόγια, αλλά παλιές νοοτροπίες. Πολλές φορές όταν περιμένω να επιβιβαστώ βλέπω ότι είμαι ο μόνος που αφήνει να κατέβει και ο τελευταίος από όσους αποβιβάζονται πριν επιβιβαστώ ο ίδιος. Και παρότι μπορεί κάποιος από τους βιαστικούς να έφτασε μόλις στη στάση κι εγώ να περιμένω εκεί αρκετή ώρα, θα τρέξει να πλασαριστεί μπροστά μου για να μπει πρώτος, αδιαφορώντας για οτιδήποτε άλλο. Θλιβερό το βρίσκω όλο αυτό, ιδίως όταν το σκηνικό αποτελούν σύγχρονες, πεντακάθαρες στάσεις τραμ ή μετρό οι οποίες δε φαίνεται στο παραμικρό να επηρεάζουν κάποιους προκειμένου να... εκσυγχρονιστούν, να εξευγενιστούν και οι ίδιοι στις συμπεριφορές τους. Και το πιο λυπτικό: Όταν βλέπω νέα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, να φέρονται λες και όλοι οι άλλοι επιβάτες αποτελούν εμπόδια που πρέπει να παρακάμψουν για να ανέβουν στο βαγόνι τους όσο γίνεται πιο γρήγορα. Ακόμα και όταν, όπως αυτές τις μέρες, τα βαγόνια πηγαίνονται μισοάδεια, όπως μισοάδειες έχουν μείνει και οι αποβάθρες. Άλλα πάντα γεμάτες βιαστικούς... ●

“Ψυχή & Σώμα”

Ψ ψχή και σώμα, το ένα μέσα στο άλλο και τα δύο σαν μια λειτουργικότητα συντελούν την ύπαρξη αλλά και την μορφή που εκδηλώνεται σαν ροή μεσα στο φυσικό επίπεδο.

Το θέμα είναι τι κάνουμε για αυτά τα δύο:

Πάμε στην ανάλυση με την μέθοδο των ερωτήσεων ώστε να μας δημιουργηθεί το υπόβαθρο του προβληματισμού. (Ο γραφών δεν εξαρεί τον εαυτό του από αυτά που θα ακολουθήσουν).

Ας ξεκινήσουμε με την ψυχή μας. Έχουμε τελικά πνευματικές ρίζες; Τι κάνουμε για να εξελίξουμε τον εσωτερικό μας κόσμο και να προοδεύσουμε πνευματικά. Αναλαμβάνουμε αυτή την μεγάλη ευθύνη για εσωτερική ευημερία με την απαραίτητη σοβαρότητα; Τα πάθη είναι η στάχτη που εμποδίζει την ψυχή μας να αντικρίσει το φως. Τι κάνουμε για να απαλλαγούμε από τα πάθη; Κάνουμε αγώνα η απλά περιμένουμε να φύγουν μόνα τους; Τι κάνεις για να απαλλαγείς από τα πάθη σου; Προσπαθείς ενεργά; Αγωνίζεσαι; Μήπως τελικά είσαι ένα ρομποτάκι που ζει σε μια εσωτερική αυταπάτη και δεν βλέπει τίποτα μεμπτό μέσα του και απλά δεν σε νοιάζει τίποτα; Μην ξεχνάμε, αγώνας δεν είναι προστάθησα δύο μέρες και μετά πάλι σε 6 μήνες. Αγώνας είναι καθημερινή προσπάθεια με όποιο κόστος! Έχουμε την υπομονή, την δύναμη και την πειθαρχία να υπομένουμε ώστε να λάβουμε τα στέφανα της νίκης μετά την ολοκλήρωση της προσπάθειας; Πόσα λεπτά την ημέρα αφιερώνουμε στην σωπή, την αυτοκριτική, τον απολογισμό και την εσωτερική κάθαρση;

Ας σταθούμε μπροστά στον εαυτό μας και ας απαντήσουμε σε αυτά τα ερωτήματα είναι χρέος μας να το κάνουμε.

Πάμε στο σώμα μας. Τι κάνουμε για αυτό; Μήπως είμαι δέσμοι του φαγητού, του ποτού, του τσιγάρου και απλά έχουμε βολευτεί σε αυτές τις απολαύσεις χωρίς να θέλουμε να συνειδητοποιήσουμε το κακό που μας κάνουν; Ποια είναι η φροντίδα και η προσοχή που δίνουμε στο σώμα μας; και δεν μιλώ για θέμα καλλωπισμού αλλά προστασίας! Φροντίζουμε την διατροφή μας; Ασχολούμαστε με τον αθλητισμό; Τουλάχιστον περπάτημα που είναι το βασικό απαραίτητο για την καρδιά; ή απλά είμαστε γραφείο - σπίτι και πάλι από την αρχή; Ποιες είναι οι εξαρτήσεις που μας εμποδίζουν στην αυτάρκεια και την εξέλιξη;

Θα ρωτήσω κάτι πολύ σημαντικό που σίγουρα ελάχιστοι ή κανένας πράττουν. Ποιος από εσας έχει κοιτάξει την καρδιά του με triplex ή με καρδιογράφημα; ή μέσα στο μυαλό μας έχουμε το μοτό ότι την καρδιά αν δεν πάμε 60 δεν υπάρχει λόγος να την κοιτάζουμε; Αυτό είναι έγκλημα! Πόσο συχνά κάνουμε γενικές εξετάσεις; η νομίζουμε ότι θα ζήσουμε για πάντα ή ότι είμαστε βιονικά όντα; Το σώμα μας είναι φθαρτό και μια προσωρινή φιλοξενία οπότε ένας λόγος παραπάνω για να δείχνουμε την απαραίτητη προσοχή που του αρμόζει.

Γράψε κάποια στιγμή τι κάνεις για την ψυχή και το σώμα σου και αν δεν κάνεις τίποτα για την φροντίδα και την εξέλιξη των δύο ξεκίνα από σήμερα κιόλας να δομήσεις τα κατάλληλα μέτρα που εσύ γνωρίζεις για να μπορέσεις να απαλλαγείς από τα πάθη και να εξελιχθείς. Τι; Δεν έχεις χρόνο; Και να μην έχεις είσαι υποχρεωμένος να τον βρεις διότι ψυχή και σώμα είναι τα απαραίτητα στοιχεία της δομής σου. Και χρόνο να μην έχεις όμως βρές τον! έστω και λιγάκι κάθε μέρα και σε λίγο καιρό με το πετραδάκι φροντίδας θα χτίσεις γερά θεμέλια!

ΞΕΚΙΝΑ από σήμερα! ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΗΜΕΡΑ! ΒΑΛΕ το σήμερα σαν σταθμό εξέλιξης και ξεκίνα για το δικό σου ταξίδι με υπέροχες διαδρομές! Το αύριο μπορεί να περιμένει το χθες είναι πίσω σου το παρόν υπάρχει το ζεις προσπάθησε να το κάνεις καλύτερο σε όλους τους τομείς. Ξέρεις πολύ καλά τι πρέπει να κάνεις απλά σταμάτα τις αναβολές και ξεκίνα... καλη διαδρομή και καλή επιτυχία! ●

8 ● Αγροτοδασικά νέα

από τον δήμο μας...

Τα νέα του Αγροτοδασικού Συλλόγου Αγίας Αικατερίνης Μάνδρας

Εκπληξη αποτέλεσε η έκδοση του πρώτου φύλλου του Αγροτοδασικού Συλλόγου, μια έκδοση οργανωμένη, καλοτυπωμένη, ενημερωτική για τις δραστηριότητες του Δ. Σ. του Συλλόγου, που κυκλοφόρησε παραμονές της Γενικής Συνέλευσης που έγινε την 15/11/09 στην αίθουσα του ΚΑΠΗ.

Παραβρέθηκε εκ μέρους του Νομάρχη, ο Αντινομάρχης κ. Τόλης Βασίλειος, ο οποίος τόνισε την συμπαράσταση της Νομαρχίας στον αγώνα του Συλλόγου και των μελών του για τα χρονίζοντα προβλήματα. Υποσχέθηκε την λήψη απόφασης οικονομικής βοήθειας εντός των προσεχών ημερών.

Παρέστη η Δήμαρχος κ. Κριεκούκη, η οποία αναφερθεί στο πρόβλημα της μη αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών, κάλεσε το Δ. Σ. σε συνεργασία για την από κοινού αντιμετώπιση.

Στην συνέχεια ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτήτων Ακινήτων κ. Παραδίας Στράτος έκανε αναφορά στα προβλήματα που έχουν δημιουργήσει οι νομοθεσίες εις βάρος των ιδιοκτητών ακινήτων και παρουσίασε την δυνατότητα που έχουν τα μέλη του Αγροτοδασικού Συλλόγου να ασφαλίσουν την ακίνητη περιούσια τους μέσω της Π.ΟΜ.Ι.Δ.Α. με πολύ ανταγωνιστικούς όρους. Ο Δασάρχης Αιγάλεω κ. Γκάτσης Χρήστος παρουσίασε τα προβλήματα που υπάρχουν για να δώσει το δασαρχείο την βεβαίωση που ζητούν οι ιδιοκτήτες των δασοτεμαχίων, παρ όλα αυτά θα προσπαθήσει εντός των επομένων ημερών να εκδώσει το πρώτο πιστοποιητικό.

Αντιγράφουμε από το πρώτο φύλλο το εισαγωγικό σημεώμα του Δ.Σ. για να δούμε την δραστηριότητα του συλλόγου:

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Ο Σύλλογος μας κινούμενος πάντα στη φιλοσοφία της σχέσης εμπιστοσύνης που καλλιεργεί συστηματικά μεταξύ του Δ.Σ. και των μελών του μετά από 21 χρόνια λειτουργίας του και σεβόμενος τη σπουδαία κληρονομιά των Ιδρυτών και των προηγουμένων Διοικητικών Συμβουλίων, αλλάζει πρόσωπο ολοκληρωτικά και συνεχίζει να ανταποκρίνεται με Συνέπεια, Τόλμη, Αποφασιστικότητα και Προγραμματισμό.

Μετά από ένα χρόνο που ανέλαβε τη Διοίκηση του Συλλόγου, το σημερινό Δ.Σ. έρχεται με ένα νέο τρόπο, διαφορετικό, να σας ενημερώσει για τις ενέργειές του, και τα μέχρι τώρα αποτελέσματα των ενεργειών αυτών.

Ψηφίσαμε στο Διοικητικό Συμβούλιο Κανονισμούς Λειτουργίας αλλά και Κατανομής αρμοδιοτήτων. Προβήκαμε σε πλήρη Οργανωτική Αναδιάρθρωση στην Διοικητική και οικονομική δομή του Συλλόγου.

Προχωρήσαμε με ενέργειές μας προς την Πολιτική Ηγεσία - Νομαρχιακή - Δημοτική.

Υποβάλλαμε τα ερωτήματα μας προς το Δασαρχείο.

Αναφερθήκαμε στον Συνήγορο του Πολίτη. Πιστεύουμε στην δικαιώση μας.

Υποβάλαμε αναφορά μας στον υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης.

Καλέσαμε σε συνεργασία τον Μορφωτικό Σύλλογο

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Μάνδρας τα ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ.

Ενδιαφερθήκαμε και είμαστε σε επιφυλακή για το κτηματολόγιο.

Γίναμε μέλος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ακινήτων.

Ζητήσαμε από την ΔΟ.Υ να λάβει υπ' όψη της συγκεκριμένα στοιχεία για να φορολογήσει τα Δάση.

Συντάξαμε Προσωρινό Μητρώο Παραχωρητηρίων.

Δημιουργούμε Προσωρινό Μητρώο Σημερινών Ιδιοκτητών Δασών.

Θέλουμε το Δασαρχείο στην Μάνδρα.

Προβληματίζομαστε με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Μάνδρας, και το Ρυθμιστικό Σχέδιο. Επιδιώκουμε να γίνουν Δασικά Αναψυκτήρια στην Μάνδρα και όχι μόνο στην υπόλοιπη Αττική.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ΔΗΜΟΦΩΝ & η συντακτική ομάδα του ομώνυμου περιοδικού σας εύχεται ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ 2010

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Χ. ΤΣΑΝΤΙΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

KΙΝΗΤΟ: 697 33 09 832

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΜΕΛΕΤΕΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ - ΕΡΓΑ
ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ
Μηχανικός
Βασ. Δούκα 14, Μάνδρα
Τηλ: 55.50160

σχολή οδηγών

- Ερασιτεχνικά
- Μοτοσυκλέτες A1-A
- Επεκτάσεις Ε-Δ-ΓΕ
- Αναθεωρήσεις
- Κοινωνικά
- Κάρτα ταξί
- Διεκπεραιώσεις
- Μεταβιβάσεις

Ιωάννης Δεδεηλίας

Ηρ. Πολυτεχνείου 68 - Ελευσίνα
Τηλ. 210.5540712, Κιν. 6937.028.930

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Σημασιεύομε αυτόνσιο τὸ κείμενο τῆς πολιτικῆς διαθήκης ποὺ ὁ Φέρερ ὑπαγόρευσε σὲ μιὰ γραμματέα του στὶς 4 τὸ πρωὶ τῆς 29ης Ἀπριλίου 1945. Είναι τὸ βασιτὸ τεκμήριο τοῦ ἀνεξάντητου μίσους ποὺ ἔτρεφε πάντοτε ὁ ναζιστής δικτάτωρ ἐναντίον τῶν Ἐβραίων.

Από τό 1914, πού έθελοντικώς προσέφερα τις ταπεινές μου δυνάμεις στὸν Πρόδρομο Παγκόσμιο Πόλεμο, ό διποίος ἐπιβήθη στὸ Ράχη, ἔχουν πρέσας τόπων ἀπό τριάντα χρόνια. Μέσα στὶς τρεῖς αὐτές θεκατείς ή κάθε σκέψις μου, ή κάθε πρᾶξις μου, ή τίδια μου ή ζωὴ εἰχάν πάντοτε ως μόνο κίνητρο τὴν ὄγκωτη καὶ τὴν πίστη πρὸς τὸν λαόν μου. Στὶς τρεῖς αὐτές θεκατείς κατηγόρωσα τὸν χρόνο υἱού μου, τὶς δυνάμεις μου, τὴν ψυχὴν μου. Διὸ εἰναὶ ἀλήθεια ὅτι ἕγω ὁ διποίος σῆπτος τὸν πόλεμο τοῦ ἔτους 1939. Τὸν πόλεμο τὸν θέλησαν καὶ τὸν προκαλέσαν οἱ πολιτικοὶ ποὺ ἦταν ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ή ἔξυπηρετούσαν ἑβραϊκὰ συμφέροντα. Ἐγὼ ἐκανα τολλές πράσισι για τὸν περιορισμὸν τῶν ξεποτιλισμῶν (καὶ οἱ μεταγενέστεροι δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸ παραγωγούριζουν αὐτὸς ἐπὶ διπειροῦ) ωστε να μήν είναι δινατόν μᾶς θεωρούμενοι καὶ παπιώτοις αὐτού τοῦ πολέμου. Οὔτε ἐπέθυμος ποτὲ μετὰ ἀπό τὸν Πρόδρομο ἀτυχῆ Παγκόσμιο Πόλεμο, τὴν κήρυξη ἐνὸς δευτέρου πολέμου ἐνευαρτούς τὴς "Αγγλίας καὶ τῆς Αμερικῆς. Θὰ πρέσας αἰδοῖς, δάλλα ἀπό τὰ ἐρείπια τῶν πολέμων μας καὶ τῶν μνημείων μας θὰ διασιδεῖται αἰλουρίνος τὸ μήρος ἐναντίον τοῦ ὑπένθυμου λαοῦ, στὸν ὅποιον ὑφελίκωμε δάλα αὐτά : τὸν διεθνῆ Ιουδαϊσμό καὶ τὸν ὄποιστρικτάς τον.

Μόλις τρεῖς ἡμέρες πρίν ἀπό
τὴν ἐκοινή του Ηγεωμοπολῶνικού¹
πολέμου πρότεινα στὸν Πο-
λωνὸν πρεσβευτὴ στὸ Βερολίνο
μισά λύτη τῶν γερμανοπολωνικῶν
προβλημάτων, δημιαὶ μὲν ἐκείνη τοὺς
εἶχε γίνεις διεκτῇ στὴν περιοχὴ τῆς
Σαάρα, ὑπὸ διεμήνη ἔλεγχο. Καὶ αὐ-
τὴν ἡ πρότασις δὲν θα είναι δυνα-
τών νὰ ἔγγονθῇ. Ἀπερρίφθη δημάς,
γιατὶ οἱ Ἑγκυροὶ κύλοι τῆς ἄγγλι-
κῆς πατριτικῆς ἐπιθυμούσαν τὸν
πόλεμο, ἐν μέρει μὲ τὴν ἀπλιθία ἐπι-
κερδῶν ἐτιχειρίσεων, ἐν μέρει πα-
ρακτινῶνιοι ἀπὸ τὴν προστραγάν-
δα τοῦ διειθούντος Ιουδαϊσμοῦ. Ἀλ-
λαὶ δὲν ἀμφιθέατο ποτὲ δῆτι, ὅταν
οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης κατατίθεον-
ται θεωρούνται σὸν δεσμῶντες με-
ταξῶν αὐτῶν τῶν διειθῶν συνο-
ματῶν τοῦ χριστιανοῦ καὶ τῆς οἰ-
κουνομίας, τότε θά κινηθῇ νὰ δώσῃ
λόγον καὶ ὁ λαὸς ἐκείνος τοὺς εἴναι
ὅ πραγματικὸς ἔνοχος τοῦ δυνρω-
ποτούνος αὐτοῦ ἀγῶνος : ὃ Ιου-
δαίσμονι !

Ούτε ἐπέτρεψα ποτὲ σὲ κοινένα
νῦν διμφιβάλλε σὲ οὐτή τὴν φορά
θέντα μὲν ἐπιτραπή νά πέσουν στὸ
πεδίο τῆς μάχης ἐκστομωμέρια ἐντ-
λίκων ἀνθρώπων, καὶ νὰ πεθάνουν
στὶς πόλεις μέσα στῆν φωτιάς· καὶ
τὶς βόμβες ἐκστοντάδες χιλιάδες
γυναικες καὶ παιδιά, χωρὶς νᾶ
ὑποχρεωμένη νά πατηρόσῃ τὸ ἔγ-
κλημά του ὁ πραγματικὸς Ἰνοχός,
ἕποντα καὶ μὲ ποδὸς ὅμηρωποιστικές
μεθθύμους.

μενούσια.
Μετά ἀπό ἓνα μγέννα πού διαρκεῖ ἑταῖρος καὶ ποὺ περάπλα τῆς διανεπιτυχείης ἔξελθεις του θά περάστη στὴν Ιστορία ὡς τὸ λαμπρότερο καὶ γεννητότερο δεῖγμα τῆς ζωτικότητος ὥνδς λαοῦ, δέν μπορῶ νὰ ἀποχωρισθῶ τὴν πόλιν ποὺ είναι ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς τῆς αὐτοκρατορίας. "Ἐπειδὴ οἱ δυνάμεις δέν είναι ἐπάρκεια για' ν' ανακτησθήσῃ" αὐτῷ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο τῇ ἔχθρικῇ ἐπίθεσι, καὶ ἡ δυντιστισσαὶ μες ἐκμηδενίζεται βαθύτερὸν ἀπὸ ἀπομακρυνόμενα τυρπάνα καὶ χωρὶς ἔχαρακτηρα, θά δημιουρῶ νὰ μοιρασθῶ τὴν τύχη τῶν ἐκατομμυρίων ἑκατοντά πού δέσχοκαν μάτια πεινούσιαν σὲ αὐτῆς τὴν πόλιν. "Εἳ ἀλ-

λου δὲν επιθυμῶν νά πέρσω στά χέρια τῶν ἔχθρων πού χρειάζονται ένα καὶ οὐδέποτε, σκηνωθετήμενο ήππος τοὺς Ἐβραίους, γιατί οὐκ ψυχαγωγήσουν τούς λυσταρισμένους ὅλης τους. Ἀποτιθησαστα λοιπόν του μελών στὸ Βερολίνο καὶ ηδίσταξεν μόνος μου τὸν θάνατο τὴν στιγμὴν ὅποιας τὰ κρίνω δτὶ δὲν μπορῶ πια νὰ διατηρήσω τὸ ἀξέιδωμα τοῦ Φύρεψ καὶ τοῦ Καγκελλάριου. Πειθαίνω εὐχαριστημένως ὅπτο τὶς ἀναρρίθμητες γευναίες πράξεις τῶν στρατιωτῶν μας στὸ μέτωπο καὶ τῶν γυναικῶν μας στὴν πατρίδα, ὅπτο τὸ Ἕργο τῶν δύργοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν μας καὶ ἀπὸ τὴν μοναδικὴ στὴν Ιστορία αὐταπάρνηστη τῆς πολεμίας μας, ποὺ φέρει τὸ θνομάριο μου.

Είναι φυσικό νά δικράνωσε στη δύλωσις αύτούς τις βαθύτερες εγκαρπίστισές μου, καθώς και τήν επιθυμία μου νά μην έγκαταλείψουν για καμιά αιτία τόν δύσωνα, αλλά όλα νά τόν συνεχίσουν, σε όποιοδήποτε τόπο και χρόνο, έναυτον τών χειρόν της πατρίδας, πιστού στης διατηρήσεις τού μεγάλου Κλασσικήβατος. Από τήν ωραία τέλος στρατιωτών μας και έπου τήν κοινωνία μους μετρί τους ώς τόν θάνατο θά βλαστήση τόπου στήν γερμανική λατορική ή σπάρος που ως φέρτη τήν δεσμοτεμπονάρχην ποτέ τέλος ένθικονστασιαλμυτικού κινήματος και την πραγματοποίησα μεταγραμματικής κοινωνίας μεταξύ τών λαδών. Παλλοί γεννητοί μαδρες και γυναικες διπλωσίστησαν νά συνέσσουσαν τήν ζωή τους με τήν δική μου ώς το πέλος. Έγινα τόντις περιπλάκανα, και τέλος ταύτις διέταξα μά ηγή το κάκωμα, και νά συνεχίσουμε να συμμετέχουμε στόν δύσωνα του θνήσουν. Παρακαλώ τούς διοικητές τών στρατιωτών, τούς αρχηγούς τους καυτικούν και τής αεροπορίας μά ένθικονσιων με κάθε μέσον, πρός τήν ένθικονστασιαλμυτική κατεύθυνση τό πνευματικότασον τών στρατιωτών μας, όπως θυμεύσουστος τους δέτι και μάγισ ή Βίσιος, Ιερυθίης και Δημητραργήδης αύτούν τούς κινηματος, προστίκησα τόν θύμηστον αύτο τήν πεταστή ουδικολόγητον. Ταυτόσημη με τό εξιθημά τής τιμῆς τών Γερμανών έξικοματοκένων πρέπει νά γίνεται, διπλως συμβαίνει ήδη στο ναυτικό μας, ή συνειδήσεις δέτι ή συνθηκολόγησης μαζί χώρων ή μαζί πόλεων αίσιων αέδυντων και οιτι έδω ειδικά οι διοικητοί πρέπει νά γιγαντούν δημόσιο με τό παραδίγματος έκτελντων πιστούς τό καθήκοντας την πάτην θάνατο.

κον τους ὡς τὸν θάνατον.
Πρὶν πεθάνων διώχνων ἀπὸ τὸ
κύριον τὸν πρώτην στρατόρχητον
Μέλιτη Χερσαὶ Καϊσαρινῆ καὶ αὐτῷρ
έλατο τὰ δικαιοδόμητα του ποὺ ἀπότρ
έψαντο ἀπὸ διάταγμα τῆς 29 Ιου
νίου 1941 καὶ ἀπὸ τὴν Σήλιστ
ποὺ στὸ Ρέινστατον τίμη ἢ Σε
πτεμβρίου 1919. Στήν θάλα του
φίξω τὸν ἀρχηγὸν πεπονικὸν Νερόντε,
Ιμριζόρο του Ράιχ καὶ ἀνόδοτο
πατερῆτη τῆς Βέρμιστ.

Πρίν πεθάνω θιώσχω όπό τό
μας και στο κάδη κρατική θέση
τὸν πρώτον Ἀρχηγὸν τῶν Σε καὶ
ἀρχηγὸν τῶν Εἰσατηρικῶν Χάρι-
τος Χιλιερ. Στήν θέση του ὀνομά-
ζω τὸν Γεωργίατρο Κάρο Χάρι-
τον Ἀρχηγὸν τῶν Σε καὶ διοικητὴν τῆς
γερμανικῆς δύτυνομίας, καὶ τὸν
Γεωργίατρο Πάσχαλ Γκίλιερ ὑ-
πουρού τῶν Εἰσατηρικῶν.

* Ο Γκαρτινγκ και ο Χίμλερ, με Η μιστικές διατραγουματεύσεις που διεξήγαν σε τόν έχθρον ἐγνωκόν και παρά τόν θάλατήν μου, και με τήν ζεύπειρά τους να καταδέ-

μένον γιάς λογοφριασμό τους πήγε
έξουστα Ιωνικών των νόμων, προ-
κάλεσαν τεράστια ζημία στην χώ-
ρα και σε όλους τὸν λαό, χωρὶς νά-
λεισσον ὑπὸ θύμη τὴν προδοσία
τους πρὸς τὸ πρόσωπό μου.

Γιάτι νόν θώσκω στόν γερμανικό λαόδικια κυβερνήση τούν αὐτή τήν διπλανούνταν θάντησις συνέβη. Φθιώτες νέοι έκπτελλαντο τάς καθηγησέν της συναγερμένους τούν πολέμου με κάθε μέσουν, διαρίζονται ότις έχεις ως μέλη αὐτής; Πρόεδρο τού Ράιχ τόν Νταΐνγκτς, Καγκελλάριο τού Ράιχ τόν δικτυαρίου Γκαλμπέτελς, υπουργό τού κώμιστος τότε Μπόρμαν, υπουργό τῶν Εξωτερικών τόν Σέελ, «Ινι-βέρτη, υπουργό τῶν Εσωτερικών τόν Γκαουλάιτερ Γκίολερ, υπουργό τού πολέμου τόν Νταΐνγκτς, θεώνταστο διοικητή τού στρατού τόν Σέελριν, τού πολεμικού ναυτικού τόν Νταΐνγκτς, τῆς διεροποίες τόν Γκράβιτ, υπουργό Δικαιοσύνης τόν Τίρος, τού Πολιτισμού τού Σέελ, τῆς Προταγωγόνων τόν Νάουμαν, τῶν Οἰκονομικών τόν Σβέριν-Κρόζινγκ, ἀρχηγού τῶν ΣΣ καὶ διοικητή τῆς γερμανικῆς στρατούσιμης τέων Καπονίλαϊτερ Χάνκε, υπουργό τῆς Βασιλικῆς Οἰκονομικῆς τάξης Φωνίτις, τῆς Γεωργίας τόν Μπάκι, τῆς Ἐργασίας τόν Βάκτορα Χούτφαουερ, τού Εξοπλισμού τόν Σάουντ, διοικητή τῆς ΔΑΦ, καὶ μέλος τῆς κυβερνήσεως τού Ράιχ τόν υπουργού διοίκησης Λέν.

Παρ' έδο οὐτι πολλοὶ ἀπὸ τούς
ἄνθρωπος αὐτούς, οὐτεοὐδὲ Μάργην
Μιτρόπουλον οὐ Διονυσίον Γκαϊμπέτελον,
κ.τ.λ., μοιζὶ μὲ τὶς αὐθίγυντης τοιχί-
ταρπέμενουσιν στὸ τούρενον μου οἰκείο-
θελούς καὶ δεν θέλουν με κονιού-
τρόπον, να ἔγκατασταλύψουν τὴν
περιτεύσιαν, πρόθυμοι νὰ τεβά-
νουν μετρίη μου, πρέπει νὰ τούς
παρακαλέσω νὰ πατερακάδουσιν στὴν
πρόσολήριοι μου καὶ μὰ θέσσον α'
αὐτή, ἡγή τηρίπτοσσι τὸ συμφέρον
τους θέωντος ὑπέρεργον τῶν προσα-
πτικῶν στρατηγιστῶν τους.

Μή τὴν ἀργασίαν καὶ τὴν πιστότην θὲ διδούσκουσται κοντά μους καὶ μετὰ βάναυσον, γναῖτα πιστότερά διτή τηνέπειρα μους θὰ μετίναι μαζί τους καὶ θὰ τους συμποδεύσῃ θιάρακίν· "Ἄσ είναι σπλήνηρος, ποτὲ θάνατος. Νά μη προσάγουσαν ποτὲ τὸν φέρωνα σε υπέμενον τῶν πειθώνων τους καὶ νά θέτουν τὴν τυπή τοῦ θεοῦ τους πάνω ἀπό τοὺς δόλοι πρόγυμνα στῆ γη· "Ἄσ γνωρίζουν τέλος οἵτινες τὸ έργο μας τῆς οἰκουμενήσεως οὐκέτι είμαστοσι εἰλικρινοὶ κράτους μάτιπροσωπώνεις τὸ έργο τῶν εἰδώνων τοῦ μαλλιόντος καὶ υποχρεούντοντα καθέναν νά υπηρετῇ πάντα τὸ κοινόν συμφέρον καὶ νά θέτη σε δευτέρη ματρινή τὸ ἄπορον τους δούλους. "Από δύο ταύς τούς Γερμανούς ἀπό δύοις ταύς είμαστοσι εἰλικρινούς, εύδικούς καὶ γυναικείους, καὶ σύν δύοις τούς οπρεπιώντες τῆς Βέρμαχτ γητῶν νά είναι πιστοί καὶ υπόσιους οπτική νέας αυξήσηντος καὶ στὸν Πύρι εσθρό της, ως τάν θάνατον. Καὶ επειδὸν μάτι δόλας, ζήτηται τοὺς αρχηγούς των τεθωνών καὶ μάτι την αριστεραμένην τοὺς νά ἔγνωσινται γιατί την διατήρησον τῶν φυλακτικῶν νόμων καὶ νά ματτασθοῦν χαράς ειστο στὸν δηλητηριαστή, δύοις τούτοις λαύνει, τὸν δικτύον τουςαστού· "Υπογορεύσθησα στὸ Μεράκιαν τὴν 29ην Ἀπριλίου 1945, στίλ 4η μ.

Διπλογραφή: ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΙ

• Επιμέλεια σε λίδας: Χούστος Στάμης

**“Η Βυζαντινή -
Μεταβυζαντινή
Μονή της Αγίας
Τριάδας στη
Θέση Μυρρίνιον
- Μάνδρα -
Κούντουρα -
ΑΤΤΙΚΗΣ” του
Στυλιανού Μουζάκη**

OΣύλλογος μας κυκλοφόρησε το νέου του βιβλίο με τίτλο: “Η Βυζαντινή - Μεταβυζαντινή Μονή της Αγίας Τριάδας στη θέση Μυρρίνιον - Μάνδρα- Κούντουρα - ΑΤΤΙΚΗΣ” του Στέλιου Α. Μουζάκη. Το βιβλίο προλογίζει ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μεγάρων & Σαλαμίνος κ.κ. Βαρθολομαίος και εκδίδεται στην μνήμη της Ευαγγελίας Κοροπούλη και του Χρήστου Παπαϊωάννου με την ευγενική χορηγία των παιδιών τους Αναστασίου, Ελένης, Ιωάννη και Βασιλείου Κοροπούλη και Ανθής, Γεωργίου και Παναγιώτη Παπαϊωάννου, αντιστοίχως. Ο τελευταίος, δραστήριο μέλος του Συλλόγου μας και συνεργάτης του περιοδικού μας, είχε εποιμάσει και ένα μικρό κείμενο, το οποίο, όμως, από παραδρομή δεν μπήκε στην τελική μορφή του βιβλίου, ως αφιέρωση. Θεωρούμε αναγκαίο, λοιπόν, να την παραθέσουμε τουλάχιστον στο σημείο αυτό: “Για τους γονείς μας θα νοιώθομε πάντα υπερήφανοι και όσο ζούμε θα τους έχουμε φιλακισμένους σε μέρη απάτητα της καρδιάς και του μυαλού! Και θα χαιρετίζουμε αυτή την γενιά που μας άφησε τόσα πολλά πράγματα και αξέες ως παρακαταθήκη”. Τέτοιες ενέργειες, δηλαδή τέτοιες χορηγίες, είναι, πράγματι, το καλύτερο μνημόσυνο για τους ανθρώπους που μας έφεραν στη ζωή! Σ’ αυτούς, λοιπόν, και στους άγνωστους κτήτορες και αναμορφωτές της Μονής της Αγίας Τριάδας, είναι αφιέρωμένο το βιβλίο αυτό.

Σας παραθέτουμε περιήληψη του βιβλίου:

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ -ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΜΥΡΡΙΝΙΟΝ ΜΑΝΔΡΑ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ- ΑΤΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ - ΤΕΧΝΗ

Είναι γενικά αποδεκτό ότι η μελέτη ενός χριστιανικού μνημείου μπορεί να προσφέρει σημαντική βοήθεια στην αξιολόγηση, την ευρύτερη παρουσίαση, την τουριστική προβολή και όχι μόνον του ανεκτίμητου και ανεξερεύνητου, κατά το μεγαλύτερο μέρος του, θησαυρού της εθνικής μας ιστορίας, της φυλετικής μας ζωής, αλλά και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Την επίτευξη αυτών των στόχων επιδιώκει η συγκεκριμένη μελέτη για την άγνωστη στη σχετική βιβλιογραφία μονή της Αγίας Τριάδας.

Στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται το γεωφυσικό ανάγλυφο της ευρύτερης περιοχής της Μεγαρίδας του χώρου μέσα στον οποίο κτίστηκε και αναπτύχθηκε η βυζαντινή μονή της Αγίας Τριάδας. Δίδονται τα σημαντικότερα ιστορικά στοιχεία, οι συνθήκες που ανέτρεπαν ή και διαμόρφωναν διάφορες ιστορικές μεταλλαγές ως και οι γενικότερες επιπτώσεις που αυτές επέφεραν στη πολιτιστική της φυσιογνωμία. Σημαντικότερη αναγνωρίζεται, μεταξύ των άλλων, η εποχή της Δ' Σταυροφορίας η οποία θεωρείται ως η απαρχή δημιουργίας καινούργιων

κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών. Άλλα και η εγκατάσταση στην Αττική, κυρίως στην πεδιάδα των Μεσογείων, στα περάσματα προς τη Βοιωτία και προς την Κορινθία, των Αρβανιτών, οι οποίοι διαμόρφωσαν στους νέους οικισμούς της υπαίθρου χώρας τους οποίους δημιουργήσαν, έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα.

Επισημαίνονται μέσα από μια πλούσια βιβλιογραφία, τα υπάρχοντα βυζαντινά και μεταβυζαντινά μνημεία στην ευρύτερη περιοχή και στο δήμο Μάνδρας ειδικότερα. Αναλύεται διεξοδικά η συμβολή των χριστιανικών μνημείων στη γενικότερη ιστορική έρευνα της περιοχής, μέσα από τις τυπολογικές, μορφολογικές και εικονογραφικές παρατηρήσεις των εκκλησιών και των τοιχογραφιών συνόλων τους, τις αγιολογικές και αφιερωτικές επιγραφές αλλά και τα χαράγματα ή τα ακιδογραφήματα τα οποία ενίστε διασώζουν. Επισημαίνεται ότι σε πολλές περιπτώσεις συναποτελούν και συγκροτούν τις μοναδικές μαρτυρίες για την παρουσία, την οικονομική κατάσταση αλλά και την κοινωνική, εθνολογική διαστρωμάτωση των κατοίκων συγκεκριμένου οικισμού και βέβαια του κοντινού των χώρου, μέσα στην ήδη διαμορφωμένη ελληνική κοινωνία. Αναλύεται διεξοδικά το τοπωνύμιο Μυρρίνιον ως φυτώνυμο όπως πολλά από τα τοπωνύμια της Αττικής γης, τα οποία έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο γενικότερα στη γεωγραφική ονοματολογία και τοπογραφία. Μυρσίνη ή Μυρρίνη είναι η γνωστή μας μυρτιά. Ακόμη συνδέονται οι αρχαιολογικές μαρτυρίες και τα υπάρχοντα ερείπια των κλασικών χρόνων στη γύρω περιοχή.

Στο δεύτερο μέρος επισημαίνεται η σχέση του μητροπολίτη Αθηνών Μιχαήλ Χωνιάτη (1182-1204) με την παλαιότερη υπάρχουσα στην ίδια θέση βυζαντινή μονή και ταυτίζεται για πρώτη φορά από τα υπάρχοντα μέσα στη μονή αρχιτεκτονικά λείψανα, με την αναφερομένη σε δύο επιστολές του Χωνιάτη, λίγο προτού αυτός εγκαταλείψει την Αθήνα κατά το 1204, άγνωστη από άλλη πηγή, μονή του Μυρρινίου. Περιγράφεται ο σωζόμενος μοναστηριακός περίβολος και μελετάται τυπολογικά και μορφολογικά το υπάρχον καθολικό που φέρει τρούλο και το οποίο στη σημερινή του μορφή έχει σχήμα ελεύθερου σταυρού με άνισα τα μήκη των κεραιών του. Το ανατολικό τμήμα, ιερό και τέμπλο, του οποίου όμως ανήκει στη δεύτερη φάση ανέγερσης της μονής και είναι το μόνο τμήμα όπου υπάρχουν τοιχογραφίες. Μελετώνται διεξοδικά εικονογραφικά και τεχνοτροπικά οι τοιχογραφίες του ιερού και του κτιστού τέμπλου, επισημαίνεται η επαφή του ζωγράφου και του συνεργείου του με εργαστήρια της σχολής της βορειοδυτικής Ελλάδας, δικαιολογείται η παρουσία του πιθανόν διαμέσου των μετακινήσεων των κτηνοτρόφων και αποκαλύπτεται για πρώτη φορά το όνομα του ζωγράφου. Είναι ο Ανθίμιος ο μοναχός ο οποίος όπως σημειώνει, τελείωσε την εικονογράφηση του παλαιού καθολικού στις 18 Απριλίου 1671.

Στο τρίτο μέρος παρουσιάζονται και μελετώνται τα κτίσματα του περιβόλου και εκτενέστερα οι βυζαντινές κινστέρνες, δεξαμενές νερού, που σώζονται σε ερείπια κάτω από το παρεκκλήσιο του Αγίου Χαραλάμπους. Ακόμη αναλύονται τα πολυτηρή μαρμάρινα αρχιτεκτονικά μέλη που εντοπίστηκαν στο γύρω χώρο της μονής διάσπαρτα ή και εντοιχισμένα στους τοίχους του καθολικού, τα οποία αποδεικνύουν στην ίδια θέση την λειτουργία μονής κατά τον 11ο - 12ο αιώνα και κλείνει με την καταστροφή της το πιθανότερο από σεισμό στις αρχές του 15ου αιώνα. Στα ερείπια των κινστέρνων στα τέλη του 14ου αιώνα ή στις αρχές του 15ου αιώνα κτίζεται το παρεκκλήσιο του Αγίου Χαραλάμπους. Λίγο αργότερα κατά τη δεύτερη περίοδο ανάπτυξης της μονής κτίζεται πάνω στα ερείπια του παλαιού το νέο καθολικό και

τα λίγα κελιά στα βορινά, πιθανόν κατά τα τέλη του 150 - 160 αιώνα. Είναι άλλωστε η χρονική περίοδος κατά την οποίαν σημειώνεται και η μεγάλη οικιστική και οικονομική ανάπτυξη του χώρου της Αττικής. Κατά τους χρόνους της Ελληνικής επανάστασης του 1821 φαίνεται ότι καταστράφηκαν τα κελιά, αλλά διασώθηκε το καθολικό.

Στο τέταρτο μέρος καταγράφονται και μελετώνται τα φυλασσόμενα στα δημόσια αρχεία έγγραφα. Επισημαίνονται οι υπάρχουσες σε αυτά πληροφορίες, αναλύονται οι καταγραφές τους, ερμηνεύονται οι θετικές και αρνητικές σχέσεις με τη μονή αυτών οι οποίοι ανέλαβαν τη διαχείριση της περιουσίας της, όπως λ.χ. του γηγεύμενου Νικολάου Ντέντε, στον οποίον δόθηκε η επικαρπία της μονής ως ανταμοιβή των υπηρεσιών του στον απελευθερωτικό αγώνα του 1821. Εντοπίζονται για πρώτη φορά τα μη καταγραμμένα και αναφερόμενα αορίστως στα έγγραφα, ακίνητα της μονής, όπως λ.χ. τα αμπέλια αλλά και πιθανόν νερόμυλος, ο οποίος ίσως θα μπορούσε να ταυτιστεί με μύλο ευρισκόμενο στον Ασωπό ποταμό.

Κλείνοντας επισημαίνεται, ότι και τα χριστιανικά μνημεία θα ήταν δυνατό, παράλληλα με την επιβεβλημένη προβολή των διαφόρων αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων ενδεικτικών διαφόρων ιστορικών εποχών ή και περιοχών ιδιαιτέρου κάλλους, να αποτελέσουν εντασσόμενα ταυτόχρονα σε προγράμματα, μιαν ακόμη σημαντική όσο και αναπτυξιακή πηγή, πρόκληση ενδιαφέροντος, για την τουριστική, οικονομική και βέβαια την πολιτιστική ανάπτυξη και αξιοποίησή τους, προς όφελος των κατοίκων του κάθε δήμου χωριστά, αλλά και των κατοίκων της Αττικής, γενικότερα. Επιπλέον εκμετάλλευση των δυνατοτήτων των πολυμέσων θα μπορούσε να προσφέρει μιαν ακόμη σημαντική **βοήθεια στην αξιολόγηση και την ευρύτερη τουριστική προβολή της περιοχής.**

Διάκριση του Δημήτρη Ηλία

Ο Δημήτριος Ηλίας πήρε μέρος στον Πανευρωπαϊκό διαγωνισμό που διοργάνωσε η junior Achievement & young enterprise. Αφού είχε έρθει πρώτος στον αντίστοιχο διαγωνισμό που διοργανώθηκε στην Ελλάδα. Ο διαγωνισμός πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες και παρουσιάστηκε στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. 100 παιδιά από 27 χώρες χωρίστηκαν σε εξαμελής ομάδες και κλήθηκαν να αναπτύξουν μια καινοτόμο ιδέα για να προσελκύσει τα νεαρά παιδιά που αφήνουν το σχολείο νωρίς. Η ομάδα στην οποία άνηκε ο Δημήτριος Ηλίας πήρε την τρίτη θέση και παρουσίασε το πρόγραμμά του μπροστά σε κριτές της European Commission.

Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπτηρία

Μια εξαιρετική εκδήλωση με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπτηρία πραγματοποίήσε ο Δήμος Μάνδρας την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου 2009, δίνοντας ένα ουσιαστικό ανθρώπινο μήνυμα ότι για όλους μας υπάρχουν διαφορετικές δυνατότητες αλλά ίδεις ευκαιρίες.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε η Υφυπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου, η οποία τόνισε ότι ήταν η πρώτη φορά που επισκεπτόταν τη Δυτική Αττική μετά την ανάληψη των νέων καθηκόντων της ως υφυπουργός Παιδείας και ότι ήταν ιδιαίτερη η χαρά της να παρευρίσκεται στο Δήμο Μάνδρας και στη συγκεκριμένη εκδήλωση. Στην εισαγωγική της ομιλία και τοποθέτηση η Υφυπουργός αναφέρθηκε στο χρέος της πολιτείας να δημιουργεί υποδομές που θα στηρίζουν και θα διευκολύνουν την καθημερινότητα των ατόμων με αναπτηρίες. Τόνισε την πρόθεση του Υπουργείου της να εφαρμόσει μία νέα εκπαιδευτική πολιτική, με περισσότερα σχολεία, με νέο πρόγραμμα κλπ., η οποία θα αναπτύσσει την όποια διαφορετικότητα των ατόμων και δεν θα την περιορίζει. Τέλος παραδέχτηκε ότι η Δυτική Αττική υπολείπεται υποδομών

και ότι είναι αναγκαίο να υλοποιηθούν έργα, όπως δρόμοι, πεζοδρόμια, κτιριακές υποδομές που να εξυπηρετούν την προσβασιμότητα των Ατόμων με Αναπτηρία και που θα αναβαθμίζουν την ποιότητα της καθημερινότητάς τους. Στο ίδιο κλίμα κινήθηκε και η τοποθέτηση της Δημάρχου εκφράζοντας την ευαισθησία της Δημοτικής Αρχής και την αποφασιστικότητά της να σταθεί ουσιαστικά δίπλα στα Άτομα με Αναπτηρία. Η κ. Γιάννα Κριεκούκη ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής, κ. Φουντουλάκη, ο οποίος παρευρισκόταν ως ομιλητής στην εκδήλωση, να πραγματοποιείται κάθε χρόνο στο Δήμο Μάνδρας το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Μπότσια, ώστε να αποτελέσει ένα θεσμό που θα συμβάλλει στην ποιοτική αναβάθμιση της ευρύτερης περιοχής. Ο κ. Φουντουλάκης από την πλευρά του ανταποκρίθηκε θετικά και δεσμεύτηκε ότι στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας αυτό θα γίνει και πράξη με την σχετική απόφαση. Στη συνέχεια η κ. Κριεκούκη, με αφορμή τη θέση της Υφυπουργού κ. Χριστοφιλοπούλου για την αναγκαιότητα έργων υποδομών, αναφέρθηκε στο μεγάλο έργο της Ανάπλασης της οδού Στρ. Νικ. Ρόκα υπογραμμίζοντας ότι πρόκειται για ένα έργο που θα κάνει προσβάσιμη, ποιοτικά αναβαθμισμένη και με ένα σύγχρονο και πολιτισμένο πρόσωπο την πόλη της Μάνδρας η οποία θα εξυπηρετεί τόσο άτομα με Αναπτηρίες, όσο και γενικότερα όλους τους πολίτες.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή της βράβευσης του Χρυσού Πανελληνιονίκη στο Μπότσια, κ. Κώστα Κριεκούκη ο οποίος κατάγεται από τη Μάνδρα, έχει σπουδαίες διακρίσεις στο άθλημα και είναι ένας αξιόλογος και δραστήριος πολίτης με πλήθος ταλέντων και ικανοτήτων. Αξιοσημείωτη και αξέπαινη ήταν η πρόταση της Δημάρχου κ. Γιάννας Κριεκούκη η οποία ανέφερε ότι η Δημοτική Αρχή θα κάνει ότι είναι δυνατό ώστε ο Κώστας Κριεκούκης να ενταχθεί στο Δήμο Μάνδρας ως εργαζόμενος παρέχοντας την άριστη γνώση της σύγχρονης τεχνολογίας και των ηλεκτρονικών υπολογιστών την οποία κατέχει. Από την πλευρά του ο Πρόεδρος της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπτηρίες και Γενικός Γραμματέας της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής, κ. Γιώργος Φουντουλάκης είπε ότι η 3η Δεκεμβρίου, η οποία έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπτηρίες είναι παράλληλα μία ημέρα διαμαρτυρίας καθώς είναι τεράστια τα προβλήματα των ατόμων αυτών. Συνεχίζοντας τόνισε ότι είναι ανεπίτρεπτο στις σύγχρονες κοινωνίες να υπάρχουν άνισες δυνατότητες και πορείες "δύο ταχυτήτων". Τέλος, συνεχάρει τη Δημάρχο Μάνδρας για τις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει και που αφορούν στην ικανοποίηση των διαφορετικών αναγκών των ατόμων αυτών και δεσμεύτηκε για τη συνέχιση της συνεργασίας του Δήμου Μάνδρας με την Ομοσπονδία. Συγκινητική και άκρως ενδιαφέρουσα ήταν και η ομιλία του κ. Ανδρέα Γκιόκα, Διευθυντή της Ορθοπεδικής Παιδίων "Αγλαΐα Κυριακού" ο οποίος φώτισε την ιατρική πλευρά περιπτώσεων Αναπτηρίας καταθέτοντας την επιστημονική γνώση και πολύχρονη εμπειρία του. Ο κ. Γκιόκας υπογράμμισε πόσο καθημερινά και συχνά μπορεί να είναι περιστατικά Αναπτηρίας και τόνισε ότι παρά το γεγονός ότι η σύγχρονη ιατρική είναι σε θέση να αντιμετωπίζει ορισμένα περιστατικά είναι αναγκαία η αλλαγή της νοοτροπίας της κοινωνίας απέναντι σε άτομα με αναπτηρίες. Τη γενική επιμέλεια, εποπτεία και το συντονισμό της εκδήλωσης είχε η φυσικοθεραπεύτρια κ. Γιάννα Λουκά-Λαζόγυρη. Στην ομιλία της η κ. Λουκά-Λαζόγυρη αναφέρθηκε στην πολύχρονη εμπειρία της και κάλεσε όλους τους πολίτες να στηρίζουν, να βοηθούν και να διευκολύνουν με τη στάση τους τις διαφορετικές ανάγκες που έχουν τα άτομα με αναπτηρίες. Στην εκδήλωση προβλήθηκαν βίντεο με τις προσπάθειες των Ελλήνων αθλητών στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του 2004 καθώς και οι προσπάθειες των αθλητών, συμπεριλαμβανομένου και του Κώστα Κριεκούκη, από το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Μπότσια το οποίο πραγματοποιήθηκε το Μάρτιο του 2009 στο Κλειστό Γυμναστήριο του Δήμου Μάνδρας.

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

“Η Πεντάμορφη & το τέρας των νηπίων”

3^ο Κεφάλαιο: Το φως στο δάσος

Περίληψη: Ο έμπορος παίρνει το δρόμο της επιστροφής χωρίς να μπορεί να ικανοποιήσει τις ακριβές επιθυμίες των μεγαλύτερων κοριτσιών του. Διασχίζοντας το δάσος μέσα στη νύχτα, διακρίνει ένα φως. Όταν πλησιάζει, διαπιστώνει πως πρόκειται για ένα μεγαλόπρεπο πύρο, όπου θα καταφύγει για να προστατευτεί από τις άσχημες καιρικές συνθήκες και τα άγρια ζώα.

Μαγικά Λόγια:

“Έκει 'ναι λύκοι στα βουνά και κλέφτες στα δερβένια
Και σένα παίρνουν κόρη μου και μένα με σκλαβώνουν
(σ. 201)

Κείμενα Νηπίων

Ατομικά κείμενα μαθητών 4^{ου} Νηπ/γείου Ασπροπύργου 2007-2008

1. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης έφτασε στο σπίτι με το δυνατό φως. Έκει ζούσε ένα τέρας. Όταν αυτό γιόρταζε, πήγαιναν συνέχεια άνθρωποι με δώρα. Το τέρας τους έδινε δηλητήριο και εκείνοι μεταμορφώνονταν σε λιοντάρια. Έριχναν πάνω στο τέρας νερό κι αυτό νευρίαζε και τα έτρωγε. Ο μόνος που έφυγε ζωντανός απ' αυτό το σπίτι ήταν ο μπαμπάς της Πεντάμορφης. Κρύφηκε στην τραπεζαρία κι όταν το τέρας έπεσε για ύπνο, του ξέφυγε.

2. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης πήγε προς το φως. Αυτό έλιωνε τα χιόνια κι έτσι ο άνθρωπος μπόρεσε να συνεχίσει το δρόμο του μέχρι που είδε ένα άλλο φως. Κατέβηκε απ' το άλογο και μπήκε μέσα, όπου είδε τις κόρες του, γιατί αυτό ήταν το σπίτι του.

3. Ο πατέρας έχει ανέβει στο σπίτι του φεγγαριού. Εκεί δεν νιώθει φόβο αλλά πεινάει και διψάει. Όταν βγήκε ο ήλιος, το φεγγάρι τον ξύπνησε και η Πεντάμορφη τον είδε από κάτω.

4. Ο έμπορος πήγε στο παλάτι και του άνοιξε το τέρας. Όταν έφαγε, πήρε το άλογό του για να φύγει. Τότε είδε το τέρας να κλαίει και κατάλαβε ότι ήθελε παρέα. Έτσι θα πηγαίνει συχνά να το επισκέπτεται.

5. Όταν ο έμπορος μπήκε στο φωτισμένο παλάτι, συνάντησε τις κόρες του. Τον περίμεναν εκεί, γιατί σκέφτηκαν ότι θα έβλεπε το φως και θα πήγαινε μέσα.

6. Το παλάτι ανήκε σ' έναν καλό βασιλιά που ήπιε τούς μαζί με τον έμπορο. Το πρώι με τον ήπιασσες άγγιξαν το άλογό του, για να φτάσει πολύ γρήγορα στο σπίτι του.

Κείμενα Νηπίων

Ομαδικά κείμενα κλασικού τμήματος 7^{ου} νηπιαγωγείου Ασπροπύργου 2008-2009

1. Το τέρας βρήκε το μπαμπά της Πεντάμορφης να κοιμάται στο παλάτι του. Τον ταρακούνησε για να τον ξυπνήσει. Ήθελε να τον διώξει, για να έρθει στη θέση του η Πεντάμορφη. Την θυμόταν από τότε που πήγαιναν μαζί σχολείο. Ο μπαμπάς της δεν αναγνώρισε το τέρας, γιατί η μορφή του είχε αλλάξει.

2. Στο παλάτι βρίσκεται το τέρας. Είναι καλό, βοηθάει τους ανθρώπους. Όταν βρίσκονται στο δάσος, τους ανοίγει το κάστρο του για να μην φοβούνται. Εκείνοι νομίζουν πως είναι κακό, γιατί μένει μόνο του. Δεν έχει κανέναν να το φροντίζει. Όλοι στην οικογένειά του έχουν πεθάνει. Τα πουλάκια μόνο κάθονται στο μπράτσο της καρέκλας του, για να του κάνουν παρέα.

3. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης φτάνει στο παλάτι και του μωρίζει κρέας ψητό. Ανεβαίνει στον επάνω όροφο, που η τηλεόραση δείχνει μια εικόνα με αίματα. Στο δωμάτιο βρίσκεται ένα τέρας που το έχει πάρει ο υπνος. Ο μπαμπάς τρώει, παίρνει ένα κόκκινο τριαντάφυλλο από το βάζο και φεύγει. Το τέρας ξυπνάει πεινασμένο, βλέπει ότι λείπει το φαγητό και νευριάζει. Ακολουθεί τις πατημασίες του αλόγου και φτάνει στο σπίτι της Πεντάμορφης. Την βλέπει που γυρίζει από τα ψώνια και της προτείνει να πάνε μαζί στο κάστρο του. Εκείνη δέχεται αμέσως γιατί έχει δει το τριαντάφυλλο που έφερε ο πατέρας της και ξέρει ότι υπάρχουν στο παλάτι του πάρα πολλά υπέροχα τριαντάφυλλα.

4. Οταν ο μπαμπάς πήγε να χτυπήσει την πόρτα, εκείνη άνοιξε μόνη της, γιατί ήταν πάρα πολύ παλιά, χωρίς σύρτη. Ανέβηκε τη σκάλα και είδε ένα τέρας να κοιμάται. Προχώρησε στις μύτες, για να μην το ξυπνήσει. Είχε τα χέρια του γύρω απ' το κεφάλι. Ήταν μεγάλα, με μακριά νύχια. Μόλις άρχισε να φωτίζει, ο μπαμπάς έκοψε ένα τριαντάφυλλο και ξεκίνησε για το σπίτι του. Στο δρόμο σκεφτόταν πως αν τον διώξουν οι κόρες του, θα ξαναγυρίσει, για να ζήσει σ' αυτό το παλάτι και θα πάρει μαζί του την Πεντάμορφη να της δείξει τα υπέροχα τριαντάφυλλα που υπάρχουν εκεί.

4^ο Κεφάλαιο: Ο ιδιοκτήτης του πύργου

Περίληψη: Ο πατέρας στο παλάτι φιλοξενείται άψογα. Βρίσκει φαγητό, θαλπωρή, καινούρια ρούχα, χωρίς ωστόσο να συναντήσει κανέναν. Το πρώι με τον φύγει για το σπίτι του, κόβει ένα κόκκινο τριαντάφυλλο από τον κήπο του πύργου για την Πεντάμορφη. Τότε παρουσιάζεται μπροστά του ένα τεράστιο και τρομακτικό στην όψη πλάσμα, εξοργισμένο απέναντί του και τον κατηγορεί για αγνωμοσύνη. Το τέρας απειλεί να τον σκοτώσει, εκτός εάν ο έμπορος αποφασίσει να του στείλει κάποια από τις κόρες του για να ζήσει μαζί του.

Μαγικά Λόγια:

“Κι από το θλιβερό σκοπό, το θλιβερό τραγούδι
Και το γεφύρι ράγισε και το ποτάμι στάθη”
(σ. 163)

Κείμενα Νηπίων

Ατομικά κείμενα μαθητών 4ου Νηπ/γείου Ασπροπύργου
2007-2008

1. Η Πεντάμορφη έκανε πάρτυ για να γιορτάσουν την επιστροφή του μπαμπά της. Ύστερα ο μπαμπάς της είπε να πάνε οι δύο τους μια βόλτα, για να της δείξει έναν πρίγκιπα που πίστευε ότι θα της αρέσει. Εννοούσε το τέρας. Όταν έφτασαν, το τέρας της είπε: "Δεν θα σε τρομάξω ούτε θα σε φάω". Η Πεντάμορφη μπήκε στην κουζίνα για να ετοιμάσει μια τούρτα. Το τέρας έφαγε τρία κομμάτια και της είπε: "Αυτή είναι η πιο ωραία τούρτα που έφαγα ποτέ". Για να την ευχαριστήσει, είπε να πάνε και οι τρεις ένα θαλασσινό ταξίδι. Ετοιμαζόταν να φτιάξει τις βαλίτσες αλλά η Πεντάμορφη το σταμάτησε. Του είπε ότι θα ετοιμάσει εκείνη τις βαλίτσες του, γιατί δεν ήθελε να κουραστεί το τέρας. Είχε αρχίσει να το αγαπάει, γιατί όταν την υποδέχτηκε, της πρόσφερε μια μεγάλη ανθοδέσμη με τριαντάφυλλα απ' αυτά που της άρεσαν, ένα νυφικό και ένα στέμμα.

2. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης βρίσκεται στο σπίτι του. Τον πήγε πίσω ο Θεός περνώντας τον από ένα πράσινο μονοπάτι. Έτσι γλίτωσε από το χιόνι του δάσους. Πέρασε απ' το σπίτι του τέρατος κι έκοψε κρυφά μόνο ένα κόκκινο τριαντάφυλλο όταν το τέρας κοιμόταν. Όμως τον είδαν τα άγρια ζώα που έμεναν μαζί με το τέρας κι όταν βγήκε ο ήλιος και το τέρας ξύπνησε, του το είπαν. Αυτό θύμωσε πάρα πολύ κι έστειλε τα ζώα να σκοτώσουν το μπαμπά της Πεντάμορφης.

3. Η Πεντάμορφη έρχεται στο σπίτι του τέρατος, για να βοηθήσει τον πατέρα της. Άρχισαν να κόβουν μαζί όλα τα λουλούδια του τέρατος. Ύστερα βγάζουν τ' αγκάθια, του τα ρίχνουν και αυτό αγκυλώνεται και πεθαίνει. Τότε παίρνουν όλα τα τριαντάφυλλα και φεύγουν. Όταν έφτασαν στο σπίτι τους, ο πατέρας λιποθύμησε από την κούραση.

4. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης είναι στο σπίτι του τέρατος. Περπατά σιγά-σιγά για να μην το ξυπνήσει. Πηγαίνει να βάλει ένα λουλούδι δίπλα του και φεύγει απ' το παλάτι. Μ' αυτή την πράξη ήθελε να ζητήσει συγνώμη από το τέρας, επειδή έκοψε κι ένα τριαντάφυλλο για να το πάει στην Πεντάμορφη.

5. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης είναι σ' ένα παλάτι στο χιονισμένο δάσος παρέα με το βασιλιά και τους ιππότες του. Θα μείνει εκεί μέχρι να έρθει το Καλοκαίρι. Εκεί πηγαίνει ένας δράκος κι οι ιππότες τον πολεμούν. Αυτός έχει σκοτώσει τέσσερις ιππότες και οι άλλοι έξι που έζησαν, τελικά τον εξοντώνουν. Το Καλοκαίρι ο μπαμπάς θα φέρει την Πεντάμορφη να μείνει στο παλάτι, για να μην είναι με τις αδερφές της που την βρίζουν και την τρομάζουν, φορώντας μάσκες τεράτων. Η Πεντάμορφη θα γνωρίσει το βασιλιά και θα γίνει βασίλισσα.

6. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης το πρώι πήρε μερικά σοκολατάκια και βγήκε από το παλάτι, για να γυρίσει στο σπίτι του. Είδε απέξω την τριανταφυλλιά κι έκοψε ένα λουλούδι για την Πεντάμορφη. Το τέρας που είχε αυτό το παλάτι, γύριζε απέξω, που είχε πάει να πετάξει τα σκουπίδια. Είδε τον άνθρωπο να κόβει το τριαντάφυλλο και νευρίσας πολύ μαζί του. Τον έστειλε να του φέρει μια κόρη του. Όταν ο μπαμπάς έφτασε στο σπίτι του, ρώτησε τα κορίτσια "ποια θέλει να αυτοκτονήσει", για να τη στείλει στο τέρας. Και η μια αδερφή της Πεντάμορφης που δεν της άρεσε η ζωή, επειδή δεν ήθελε κανένας να την παντρευτεί, είπε "εγώ". Ο μπαμπάς της

θα την πάει στο τέρας και θα κόψει από τον κήπο του κι άλλα τριαντάφυλλα για την Πεντάμορφη.

6. Η Πεντάμορφη πηγαίνει στο τέρας με το άλογο, για να του δώσει πίσω τα τριαντάφυλλα που είχε κόψει ο μπαμπάς της για κείνην. Η Πεντάμορφη θα μείνει με το τέρας και θα φτιάχνουν άσχημες, τρομαχτικές μάσκες, για να τις φοράνε και να τρομάξει όλος ο κόσμος. Όταν γυρίζουν στο σπίτι τους, θα βγάζουν και οι δύο τη μάσκα τους. Κάποτε όμως θα μπουν κλέφτες στο σπίτι τους, θα βρουν τις μάσκες και θα πουν στον κόσμο την αλήθεια.

Ομαδικά κείμενα κλασικού τμήματος 1ου νηπιαγωγείου Ασπροπύργου 2008-2009

1. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης είδε μπροστά του το τέρας και τρόμαξε. Αυτό του ζήτησε να του πάει εκεί την Πεντάμορφη, γιατί κανένας δεν το έκανε παρέα. Θα περνάνε πολύ καλά μαζί. Θα πάρνουν ένα φαναράκι να βλέπουν στο σκοτάδι και θα πηγαίνουν βόλτες στο δάσος, για να κοιτάνε το φωτισμένο παλάτι τους. Θα βλέπουν την ανατολή του ήλιου και θα πηγαίνουν επισκέψεις στο μπαμπά της Πεντάμορφης. Εκείνη δεν θα φεύγει καθόλου μακριά από το τέρας, επειδή φοβάται να μην πεθάνει εκείνο απ' τα μάγια.

2. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης όταν είδε το τέρας φοβήθηκε και του έπεσε κάτω το τριαντάφυλλο. Γονάτισε μπροστά στο τέρας για να τον λυπηθεί. Αυτό έκανε ένα βήμα μπροστά κι έλιωσε το τριαντάφυλλο. Τα νύχια στα πόδια του ήταν πολύ μακριά. Έσχισαν τα παπούτσια και βγήκαν απέξω. Δεν μπορούσε να τα κόψει μόνο του. Όταν η Πεντάμορφη πήγε εκεί με το μπαμπά της, πήρε ένα ψαλίδι, κάθισε δίπλα στο τέρας κι εκείνο άπλωσε τα πόδια του στον καναπέ, για να του κόψει τα νύχια. Είχε καταλάβει αμέσως ότι το τέρας ήταν καλό, γιατί όταν έφτασαν στο παλάτι του, της είχε έτοιμο ένα τριαντάφυλλο στο βάζο.

3. Το τέρας κάλεσε στο παλάτι τις κακές αδερφές, για να δουν την Πεντάμορφη. Όμως μόλις τις γνώρισε, δεν την ήθελε πια αλλά ήθελε εκείνες, γιατί ξετρελαθήκαν με την ασχήμια του. Έστειλε την Πεντάμορφη για πάντα πίσω στον πατέρα της. Ύστερα το μετάνιωσε, γιατί του έλειπε. Ζητούσε από τις κακές αδερφές να φύγουν για να ξαναγυρίσει η Πεντάμορφη αλλά αυτές δεν έφευγαν από κοντά του.

4. Το τέρας κυνήγησε το μπαμπά της Πεντάμορφης που έκοψε το τριαντάφυλλο και τον πήρε πίσω στο κάστρο του. Το τριαντάφυλλο έπεσε από τον άνθρωπο και το βρήκε μια από τις κακές κόρες του. Το έκανε κομματάκια και άφησε μόνο το κοτσάνι, επειδή μύριζε πάρα πολύ άσχημα. Όλα τα τριαντάφυλλα που είχε το τέρας στον κήπο του, ήταν μαγικά. Μύριζαν ωραία στην Πεντάμορφη και στο μπαμπά της που ήταν καλοί και μύριζαν άσχημα στους κακούς. Το τέρας ζήτησε απ' το μπαμπά μια από τις κόρες του κι εκείνος διάλεξε να του πάει την Πεντάμορφη, γιατί άκουγε πάντα τον πατέρα της και θα αγαπούσε το τέρας, όπως αγαπούσε όλο τον κόσμο.

• (Συνεχίζεται...)

Κατάγματα πηχέος & καρπού

Tα οστά του πήχεος (η κερκίδα και η ωλένη) μπορεί να σπάσουν κάθετα με τον άξονά τους από ένα δυνατό χτύπημα. Επειδή αυτά τα οστά καλύπτονται από λεπτό στρώμα δέρματος, τα κατάγματά τους είναι συχνά ανοικτά και συνοδεύονται από πληγή. Το συνηθέστερο κάταγμα γύρω από τον καρπό είναι εγκάρσιο κάταγμα της κερκίδας. Σε ένα νεαρό άτομο το πέσιμο αυτό μπορεί να προκαλέσει κάταγμα των οστών του καρπού.

Στην αγωγή που ακολουθείται προσπαθούμε:

- 1) Να ακινητοποιήσετε το χέρι.
- 2) Να κανονίσουμε τη μεταφορά του πάσχοντος στο νοσοκομείο.

Η διαδικασία που ακολουθείται όταν το χέρι μπορεί να λυγίσει είναι:

- 1) Βάζουμε τον πάσχοντα να καθίσει, αν αυτό είναι εφικτό. Απαλά σταθεροποιούμε και στηρίζουμε τον τραυματισμένο πήχυ πάνω στο στήθος του πάσχοντα. Αν είναι ανάγκη αποκαλύπτουμε προσεκτικά και φροντίζουμε οποιαδήποτε πληγή.
- 2) Τυλίγουμε απαλά τον πήχυ με μαλακά επιθέματα.
- 3) Στηρίζουμε το μέλος με έναν επίδεσμο-αναρτήρα πάνω στο στήθος. Αν είναι ανάγκη στερεώνουμε το μέλος στο στήθος χρησιμοποιώντας ένα φαρδύ επίδεσμο που θα διπλώσουμε κοντά στον αγκώνα και θα συνδέσουμε γύρω από τον αναρτήρα. Δένουμε τον κόμπο στο υγιές μέρος.
- 4) Οδηγούμε ή στέλνουμε τον πάσχοντα στο νοσοκομείο μεταφέροντάς τον καθισμένο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΟΣ 5, ΜΑΝΔΡΑ
Τηλ. 210 5555844

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
η Γυάλιστ

ΒΙΒΛΙΑ
Αναλόγισμα Η/Υ
Εδή δύοσαν
Σφραγίδες
Φωτοιυπίες
Σχολικό έλλη

I. ΗΛΙΑΣ - A. ΔΕΔΕΗΛΙΑ

ΕΦν. Αντιστάσεως 55 - Ελλησίνα, Τηλ./Fax: 210.5562202
e-mail: bibliopoli.gnos@gmail.com, www.gnos.gr

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

ΤΣΑΜΟΥ Π. ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΓΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ 11
ΟΙΝΟΣ - ΑΤΤΙΚΗΣ, 19012
ΤΗΛ. 6942260388, 6944273953

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΞΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Member of
APTA
American Physical Therapy Association
The Science of Healing, The Art of Caring.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΝΕΖΗΣ, ΣΜΤ

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 18 & ΚΟΝΤΟΥΛΗ
ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΗΛ.: 210 5542262 - FAX: 210 5542262
KIN: 6970 260350
e-mail: nezis.g@yahoo.gr

Κατάγματα του άκρου χεριού & των δαχτύλων

Tο άκρο χέρι αποτελείται από πολλά μικρά οστά με κινητές κλειδώσεις, καθεμία από τις οποίες μπορεί να τραυματιστεί από άμεση ή έμμεση δύναμη. Πολλαπλά κατάγματα που αφορούν ολόκληρο το χέρι προκαλούνται συνήθως από τραύματα σύνθλιψης, ενώ μπορεί να εκδηλωθεί σοβαρό πρήξιμο και μώλωπες (μελανίες). Τα μικρότερα κατάγματα προκαλούνται συνήθως από άμεσο χτύπημα. Εξαρθρώσεις και διαστέμματα μπορούν να συμβούν σε οποιοδήποτε από τα δάκτυλα. Ο αντίχειρας είναι ιδιαίτερα επιρρεπής στην εξάρθωση που προκαλείται από πέσιμο πάνω στο χέρι.

Στην αγωγή που ακολουθείται προσπαθούμε:

- 1) Να ακινητοποιήσετε το χέρι.
- 2) Να κανονίσουμε τη μεταφορά του πάσχοντος στο νοσοκομείο.

Η διαδικασία που ακολουθείται όταν το χέρι μπορεί να λυγίσει είναι:

- 1) Προστατεύουμε το κτυπημένο χέρι τυλίγοντάς το με απαλά επιθέματα.
- 2) Στηρίζουμε απαλά το τραυματισμένο μέλος με έναν επίδεσμο αναρτήρα.
- 3) Μπορούμε αν είναι ανάγκη να σταθεροποιήσουμε το χέρι στο στήθος, βάζοντας ένα φαρδύ επίδεσμο πάνω από τον επίδεσμο-αναρτήρα. Δένουμε τον κόμπο στη υγιή πλευρά.
- 4) Οδηγούμε ή στέλνουμε τον πάσχοντα στο νοσοκομείο μεταφέροντάς τον καθισμένο.

Δέσποινα Κονταξή
Φυσιοθεραπεύτρια
π. Καθηγήτρια ΙΕΚ Δράμας

Το χρώμα στη διατροφή μας

Γιατί η ντομάτα είναι κόκκινη, το πορτοκάλι πορτοκαλί και η πιπεριά πράσινη;

Τίποτα δεν είναι τυχαίο, όπως τονίζουν οι ειδικοί, αφού η φύση έχει προβλέψει να δίνει χρώμα στο καθημερινό τραπέζι για να μην "βαριούνται" τα μάτια, αλλά ούτε και ο ουρανίσκος.

Άλλωστε, οι χρωστικές ουσίες της φύσης εκτός από το ότι προσδίδουν στα τρόφιμα λαχταριστά χρώματα, παρέχουν στον οργανισμό τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά!

"Τα χρώματα στα φρούτα και τα λαχανικά είναι το τέχνασμα της φύσης για να έλκει το μάτι των ανθρώπων, ώστε να δοκιμάζουν τα πάντα. Εάν παραδείγματος χάριν όλα ήταν πράσινα, δεν θα υπήρχε καμία διαφοροποίηση στη γεύση και επομένως σύντομα θα ήταν αδιάφορα. Και βέβαια, τα χρώματα των τροφίμων οφείλονται σε συγκεκριμένες ουσίες που είναι ιδιαίτερα ωφέλιμες, επομένων και απαραίτητες για τον οργανισμό" τονίζει στα "ΝΕΑ" ο κλινικός διαιτολόγος Κωνσταντίνος Ξένος.

'Ετσι, το λυκοπένιο- η "βασίλισσα" των αντιοξειδωτικών ουσιών που θεωρείται όπλο κατά του καρκίνου του προστάτη- κάνει πορφυρή την ντομάτα, το καρπούζι και το κόκκινο γκρέιπ φρουτ.

Αντίθετα, έρευνες έχουν δείξει πως το κόκκινο χρώμα των σταφυλιών, της φράουλας, του ροδιού, της κόκκινης πιπεριάς και της μελιτζάνας οφείλεται στις ανθοκυανίνες που συμβάλλουν στην καλή κυκλοφορία του αίματος αφού προστατεύουν τα αγγεία.

Η βιταμίνη C μπορεί να έχει κάνει τα πορτοκάλια και τα μανταρίνια το άλφα και το ωμέγα της σωστής διατροφής, οι ειδικοί ωστόσο τονίζουν πως πρόκειται για ένα μόνο από τα κομμάτια που συνθέτουν το "θρεπτικό παζλ των συγκεκριμένων φρούτων".

Μάλιστα, πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύθηκε στην Αμερικανική Επιθεώρηση Κλινικής Διατροφής δείχνει ότι όσοι προτιμούν στο τραπέζι τους το πορτοκάλι και το κίτρινο χρώμα, διατρέχουν 50% μικρότερο κίνδυνο να εκδηλώσουν φλεγμονώδη πολυαρθρίτιδα.

Το καφέ χρώμα δίνει όψη "υγείας" στο ψωμί, στο ρύζι και στη ζάχαρη, όπως τονίζουν οι διατροφολόγοι, οι οποίοι επιμένουν πως οι ακατέργαστες τροφές αποτελούν θρεπτικό θησαυρό για τον ανθρώπινο οργανισμό.

Η διατροφή αυτή, λειτουργεί με βάση τις αρχές της χρωματοθεραπείας, σύμφωνα με τις οποίες κάποια χρώματα δρουν διεγερτικά, ενώ άλλα κατευναστικά.

Οι κόκκινες τροφές: Λαχανικά και φρούτα κόκκινου χρώματος, αλλά και το κόκκινο κρέας, χαρίζουν ενέργεια αυτοπεοίθηση, ενώ τονώνουν το ανοσοποιητικό σύστημα. Οι υποστρικτές της συγκεκριμένης δίαιτας ισχυρίζονται ότι καταναλώνοντας μεγάλες ποσότητες "κόκκινων" τροφών, ανακουφίζονται τα συμπτώματα κατάθλιψης.

Οι πορτοκαλί τροφές: Όλα τα λαχανικά και φρούτα αυτού του χρώματος, όπως επίσης και ο κρόκος του αβγού, θεωρούνται αντιοξειδωτικές τροφές, τονώνουν τις εγκεφαλικές λειτουργίες και το ανοσοποιητικό σύστημα, βελτιώνουν την κυκλοφορία του αίματος και τη διαδικασία της πέψης. Είναι καλύτερα να καταναλώνονται το απόγευμα.

Οι κίτρινες τροφές: Λεμόνια, μπανάνες και οτιδήποτε άλλο κίτρινο μπορείτε να φανταστείτε ανήκει στη συγκεκριμένη κατηγορία, η οποία βοηθά το συκώτι σας, το νευρικό και το ενδοκρινικό σας σύστημα. Επίσης, θεωρούνται ιδανικές τροφές για αποτοξίνωση.

Οι πράσινες τροφές: Όλα τα πράσινα λαχανικά και φρούτα είναι αγχολυτικά, προστατεύουν την καρδιά και μειώνουν την πίεση. Καλύτερα να λαμβάνονται το πρωί.

Οι μπλε τροφές: Στην κατηγορία αυτή ανήκουν τα μούρα, τα δαμάσκηνα και τα φύκια. Ιδιότητά τους είναι να καταπολεμούν τον πονοκέφαλο και τις διαταραχές του ύπνου, ενώ βοηθούν στην επούλωση των φλεγμονών. Προσοχή, όμως, στην υπερκτανάλωση, η οποία μπορεί να προκαλέσει κατάθλιψη!

Οι λουλακί τροφές: Οι σταφίδες, οι μαύρες ελιές και η σάλτσα σόγιας περιλαμβάνονται στην κατηγορία αυτή. Έχουν ιδιότητες ηρεμιστικές, οξύνουν τις αισθήσεις της ακοής και της όρασης, διατηρούν το δέρμα υγιές και ανεβάζουν τα επίπεδα ενέργειας του οργανισμού.

Οι βιολετί τροφές: Μια μελιτζάνα ή ένα μαβί μπρόκολο θα τονώσουν το νευρικό σας σύστημα, θα σας βοηθήσουν να αποβάλετε το άγχος και θα απομακρύνουν κάθε αίσθημα ανασφάλειας ή απειλής από άγνωστη αιτία, που τυχόν νιώσετε.

Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως το χρώμα των ροφμάτων από βότανα βοηθούσε στη θεραπεία διαφόρων ασθενειών.

Ας βάλουμε χρώμα στην διατροφή σας.

Επιλέγουμε φρούτα και λαχανικά με έντονα και διαφορετικά χρώματα καθημερινά, μυρωδικά και καρυκεύματα.

Όλες αυτές οι τροφές είναι πλούσιες σε αντιοξειδωτικά, βιταμίνες και ιχνοστοιχεία, χωρίς να επιβαρύνουν με υπερβολικό γλυκαιμικό φορτίο και θερμίδες.

Επιλέγουμε δημητριακά με τον φλοιό τους (καφέ χρώμα...) και τρώμε συχνά όσπρια.

Η διατροφή μας θα πρέπει να μοιάζει σε χρώματα με ουράνιο τόξο...

Καλή μας όρεξη, φίλες και φίλοι... ●

Μύλοι και διαμόρφωση φεουδαρχικού δικαίου στη δυτική, βυζαντινή και οθωμανική οικονομία και κοινωνία.

Πρόκειται για μια σημαντική μελέτη η οποία επιχειρείται για πρώτη φορά και η οποία φέρει στην επιφάνεια άγνωστα και σημαντικά πολιτισμικά, ιστορικά, κοινωνικά, δικαϊκά, τεχνολογικά, οικονομικά, γλωσσολογικά, και λαογραφικά στοιχεία. Επιπλέον τόσο από τις παρατηρήσεις των μνημείων όσο και από τα έγγραφα, εντοπίζονται μαρτυρίες οι οποίες αποδεικνύουν την επαφή και την επικοινωνία των ντόπιων κατοίκων με άλλες περιοχές σε μια προσπάθεια μετάδοσης γνώσεων.... μια εργασία χρήσιμη στον ιστορικό, στον λαογράφο, στον κοινωνιολόγο, στον νομικό και στον φιλόλογο για την αρχειακή της τεκμηρίωση, τις θέσεις της, τους υπαινιγμούς και τα συναφή ζητήματα που θέτει ως γενικότερο προβληματισμό...

Η μελέτη των νομοθετικών διατάξεων, των σχετικών με τους μύλους, οι αποφάσεις της κρατικής, εκκλησιαστικής και κοινοτικής εξουσίας, αλλά και το κατά τόπους ισχύον εθιμικό δίκαιο που κατατίθενται και ερμηνεύονται, δύνανται να διαγράψουν ένα σαφές ιστορικό διάγραμμα

**Ευχαριστούμε τη Δήμαρχο Μάνδρας, κα Γιάννα Κριεκούκη και το Δημοτικό Συμβούλιο,
για την χορηγεία του ποσού των 3.000€. Με το ποσό αυτό εκτυπώθηκαν όλα τα τεύχη του
“ΔΗΜΟΦΩΝ” του έτους 2009 (τεύχη: 42, 43, 44, 45)**

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ κυκλοφορεί και διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. Προαιρετικές εισφορές και χορηγίες στην τράπεζα ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ. 5170039501733.

Το περιοδικό μας μπορείτε να το βρείτε:

- Στην Μάνδρα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη και στο ΚΑΠΗ - Στο κατάστημα ψυλικών Αναστ. Μαρούγκα, Στρ. Ρόκα
- Στο “ΕΥΩΝΥΜΟ CAFE”, Β. Λάσκου 4 ● Στην Ελευσίνα από το Βιβλιοπωλείο “η Γνώση” - Εθν. Αντιστάσεως 55

των μύλων, από τον 6ο μέχρι και τον 19ο αιώνα, περίοδος όπου πιστεύεται ότι πάουν να αποδίδουν έργο οι προβιομηχανικές εγκαταστάσεις. Ταυτόχρονα ορίζουν και το μέγεθος της συμμετοχής τους στη διαμόρφωση της δυτικής, βυζαντινής και οθωμανικής κοινωνίας, αλλά και των ίδιων των πόλεων, διαμέσου των βιομηχανικών αλλαγών και της εξάπλωσης της χρήσης των στη διάρκεια των χρόνων...

...Οι συχνότετες διενέξεις μεταξύ των εντοπίων, αλλά και των εντοπίων με την εκάστοτε εξουσία, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη λειτουργίας ενός σχετικού δικαίου. Αποτέλεσμα, να εμφανίζεται να έχει ισχύ στις τοπικές κοινωνίες, ένα εθιμικό δίκαιο, το οποίο παράλληλα με το επίσημο Οθωμανικό ή και Ενετικό για ορισμένες περιοχές, αλλά και το ισχύον ακόμα βυζαντινό, να προσπαθεί να δώσει λύσεις σε αναφύμενα, σχετικά με τους μύλους, προβλήματα. Αυτή η πολυδιάσπαση όμως του δικαίου, δημιούργησε όπως αποδεικνύεται και πολλαπλά προβλήματα μεταξύ των διαδίκων στην απόδοσή του..."

● Στέλιος Μουζάκης

Μέλος της FIJET - Ιστορικός Ερευνητής πολιτισμών
e-mail: stylmouzakis@hotmail.com

Έκθεση ζωγραφικής

Mε επιτυχία πραγματοποιήθηκαν την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου τα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής της Κλάρας Φαντίνι στο Ιταλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης. Ανάμεσα στα έργα της ζωγράφου και ένας πίνακας εμπνευσμένος από το σεισμό της L'Aquila, Ιταλίας. Η κυρία Φαντίνι επέλεξε να συνοδεύει τον πίνακα αυτό με το βραβευμένο ποίημα της συνεργάτιδός μας Δέσποινας Κονταζή "Τα χαμόγελα δραπέτες", το οποίο είναι επίσης εμπνευσμένο από το ίδιο συμβάν. Η έκθεση θα διαρκέσει από τις 2-16 Δεκεμβρίου και το ωράριο που μπορεί κάποιος να την επισκεφτεί είναι: Δευτέρα έως Πέμπτη 10.00-13.00 και 17.00-20.00 και την Παρασκευή 10.00-13.00.

**Ευχαριστούμε τη Δήμαρχο Μάνδρας, κα Γιάννα Κριεκούκη και το Δημοτικό Συμβούλιο,
για την χορηγεία του ποσού των 3.000€. Με το ποσό αυτό εκτυπώθηκαν όλα τα τεύχη του
“ΔΗΜΟΦΩΝ” του έτους 2009 (τεύχη: 42, 43, 44, 45)**

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ κυκλοφορεί και διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. Προαιρετικές εισφορές και χορηγίες στην τράπεζα ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ. 5170039501733.

Το περιοδικό μας μπορείτε να το βρείτε:

- Στην Μάνδρα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη και στο ΚΑΠΗ - Στο κατάστημα ψυλικών Αναστ. Μαρούγκα, Στρ. Ρόκα
- Στο “ΕΥΩΝΥΜΟ CAFE”, Β. Λάσκου 4 ● Στην Ελευσίνα από το Βιβλιοπωλείο “η Γνώση” - Εθν. Αντιστάσεως 55